

nummer ett 1989

GRATIS!

AMIS

**Back in the
USSR**

**Vad händer med
Stallet?**

**Stillborn, nytt
stjärnskott på
gammalengelska**

**NonStop
Records**

Foto: FREDRIK MAGNUSSON

Göteborg skulle kunna vara en fantastisk stad

Alltsedan starten, sommaren -87, har ARRG genom många och långa diskussioner sökt förståelse för musikernas problem i dagens Göteborg.

I stället för att peka ut kommunens beslutsfattare som "inkompetenta tjockhuvén" och framhållit oss själva som "de som verkligen vet hur det ligger till" har vi sökt lösningar i en bred dialog med samtliga berörda parter. Jag hävdar att detta är nyckeln till ARRGs stora framgångar! Kan man inte ens uttrycka sina åsikter och ge beslutsfattarna en chans att agera, har man ingen rätt att kräva någonting!

ARRG utesluter ingen som vill ta del av eller delta i arbetet för ett bättre musikklimat i Göteborg. (Ingen vettig person kan väl önska sig ett sämre?)

Här är det viktigt att konstatera att tyngdpunkten i ARRGs arbete hela tiden ligger på att finna nya oprövade lösningar. Att bekämpa ett föråldrat synsätt gör man alltid bäst genom att presentera ett nytt. Segrar nytänkandet kan man lugnt konstatera att det gamla verkligen var föråldrat.

Massor av människor

En förutsättning för nytänkande inom ARRG är att massor av människor engagerar sig i vårt arbete. ARRG är vad du och jag gör det till! Göteborg skulle kunna vara en fantastisk stad med massor av rock-, jazz-, country-, folkmusik- och visklubbar, om vi som bor i Göteborg beslutade oss för att vi vill ha det så.

Det är viktigt att det finns många olika naturliga mötespunkter i stan. Mötesplatser där människor kan umgås och finna det stora gemensamma istället för, som idag, där "ungar" ränner på gatorna och

"gubbar och kärringar" sitter framför TV:n med dubbla lås på dörrarna. Vi är alla människor och har inget att frukta av varandra om vi vågar börja umgås över generationsgränserna.

Vårt arbete för att få folk att mötas har inletts i och med att VALVET öppnats. Här ges möjligheter till att jobba på arrangemang, inför arrangemang samtidigt som musiker kan framföra sin musik inför en lyssnande publik. Vi vill visa Gbgs politiker och innevånare att, med musiken som gemensam nämnare, finns det många bra sätt att umgås och arbeta.

VALVET har äntligen börjar finna sin form, både när det gäller personalbesättning och status. Inför och under arrangemangen jobbar idag ca. 20 personer! De flesta ställer upp helt ideellt, men några har beredskapsjobb, ungdomslag eller anställning. Exempel på arbetsuppgifter som, inför varje arrangemang, utförs är; att skriva och sätta upp affischer, att sköta annonsering, att trycka upp biljetter, att skicka ut pressreleaser, att "humpa" samt att laga mat till gästande grupper. Under konserterna säljer man mat och dryck i baren, vaktar vid inläppet, sköter ljud och ljus, sitter i dörrkassan eller står i garderoben. Vi behöver många fler som engagerar sig i arbetet på VALVET!

Av de band som hittills uppträtt är ca. 70% lokala, 15% från övriga

Sverige och resten utlänska. Vi har lagt ner T-ROC tillsvidare och matchar nu okända lokala band som förband till mer kända grupper.

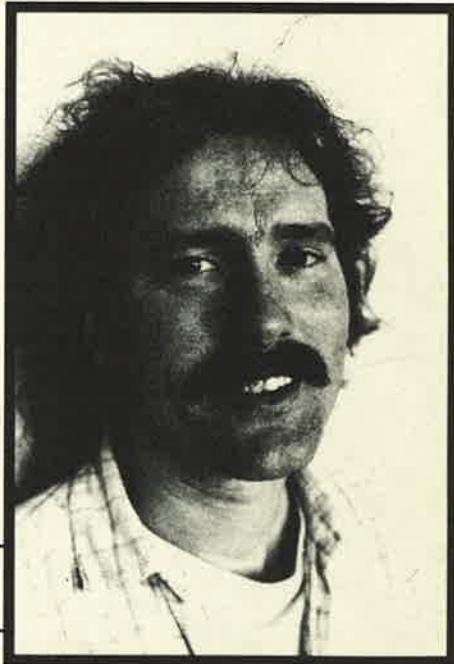
Idéer och mål

Det är viktigt att VALVET fortsätter att stabilisera sin verksamhet av många skäl, men ett av de viktigaste är att utifrån ARRG och VALVET ska vi skapa STALLET! En utförligare beskrivning av våra planer har tidigare presenterats i ARRG-tidningen nr 2, men även i detta nummer finns info om vårt förslag till verksamhet i kv. Artilleristallet.) VALVET är idag en liten klubb som rymmer max 150 pers, STALLET är tänkt att rymma 7-800 (!) och det enbart i konsertsalen. För oss innebär detta ett gigantiskt steg, men så var ju även steget från ingenting till våra lokaler på Långgatan, så jag ser goda möjligheter till att vi skapar en dunderverksamhet även i STALLET. Som vanligt krävs många fler människors engagemang om vi ska kunna förverkliga våra idéer och mål.

Nytt program för vårens arrangemang har tryckts upp och distribuerats. I detta kan man läsa

att två ryska grupper ska gästa oss; VA-BANK och FORUM. Det är inte någon slump eftersom ARRG, under våren, startar upp vänortsutbyte med Leningrad! En delegation bestående av två ARRGare och en "tung" politiker åker under sportlovsveckan till Leningrad för att utveckla dessa planer. I tider av Glasnost verkar musiken (läs rocken) vara något av det första som kommer ut ur östblocket. Detta är något vi, inom västvärlden, absolut måste bejaka. Vi ser också fram emot att sända göteborgsband till Leningrad, men mer om hur detta ska gå till längre fram eftersom vi, i skrivande stund, inte besökt Leningrad ännu.

Har det av ovanstående inte framgått så vill jag avsluta denna ledarsida med följande ord; ARRG har kommit för att stanna, och det känns skönt att bevisa detta i handling - inte enbart försöka övertyga med ord.

LEIF STRANDH

**ARRG -
RÄDDA ROCKEN
I GÖTEBORG**

1:a Långgatan 12
413 06 Göteborg
Tel 031-14 34 40

Ansvarig utgivare:
Leif Strandh
Redaktör:
Jörgen Westman
DTP o Layout::
Peter Slonawski

I redaktionen:
Gary Andersson
Mikael Augustsson
Per Dahlberg
Anna Fredriksson
Robert Lai

B.J. Laneby
Petter Larsson
Jonas Lysell
Per-Arne Pettersson
Anna Wallenius
Zac Nouttimäki

Foto:
C. Odin
Fredrik
Magnusson

Tryckeri:
Goterna AB Kungälv
**ARRG-tidningen
trycks på oblekt,
miljövänligt papper!**

ROCK WITH A MESSAGE

Megastjärnorna i all ära, men det är i smutsiga små replokaler och på ideella spelningar som framtidens musik växer upp. Fjärran från MTV och kurorter, sliter de nya banden ut gitarr på gitarr natt efter natt. De allra flesta kommer aldrig att få nåt skivkontrakt. Några få kommer att ta steget upp och bli morgondagens hjältar.

Pagan heter ett nytt ungt hårdrocksband från Göteborg. De spelar aggressiv och äkta rock. Sån som fanns på det gamla goda sjuttioalet, med influenser från så skilda grupper som Queen, Led Zeppelin, The Doors och Judas Priest. Allt i en brutal Swords- and -Sorcery-förpackning. Med yxor och allt.

- Men vår image är inte allvarligt menad, säger Ken Olsson, basist i bandet.

- Det viktiga är musiken. Imagen är bara en kul grej. Vi vill helst vara en sorts civiliserade barbarer.

Ken menar att alltför många band satsar för hårt på sin image och för lite på sin musik. Samtidigt vet han att det är med ett häftigt utseende och en artificiell scenshow som man vinner den unga publikens gunst.

- Jag minns ju själv hur det var, när man var liten. Då kollade man in alla tuffa effekter. Det var det som betydde nåt. Så småningom lärde man sig att uppskatta även musiken, men i början var imagen det viktigaste.

Perspektiv på världen

Ofta beskylls hårdrocksband för att sakna meningsfulla texter. De sägs vara antingen ointelligenta och brutala eller otroligt tjatiga. Kort sagt har aldrig hårdrocken varit varken propagandisternas megafon eller poeternas stämma.

Pagans texter är alla skrivna av Ken. Han menar att texten är en mycket viktig ingrediens i en bra låt. Det är när musik, lyrik och budskap harmoniserar som effekten är den största.

Inspirationen hämtar han i science-fiction och fantasy-litteratur. Allt i good old Conan-style, alltså. Han tycker att man genom att se världen så att säga lite på avstånd, lättare kan både förstå och kritisera den. Ett sätt att nå detta avstånd är för Ken att vända sig till sf. Han säger: - Det känns lättare att få ett riktigt perspektiv på saker och ting om man kan placera dem i en annorlunda dager än den man är van vid. Många av de fel och orättvisor som man finner i till exempel Asimovs Rymdimperium finns också på jorden idag.

Anti-religion

Budskapen i Pagans fall är anti-religion och anti-krig. Framförallt är det när en institution i samhället berövar människan hennes fria vilja och personliga ansvar som Pagan ser rätt.

- Det jävligaste är när arméerna marscherar ut och varje soldat bara är en liten myra som måste lyda. Då är det plötsligt legalt att mörda. Det är så att säga inte man själv som utför handlingen, utan armén, staten, gruppen. (Jag kallar det existensialistiska tankar)

Överhuvudtaget tycker Ken att det finns för få socialt medvetna artister idag. Framförallt inom hårdrocken. Detta är så väldigt synd, menar han, eftersom artister idag har en sån otrolig makt över ungdomars tankar och beteende. De har i viss mån ersatt gamla tiders hjältar och gudar.

Spräng Bofors

Själv ska Ken bli annorlunda "den dan när allt slår in". Man måste ta sitt ansvar och aktivt arbeta för det man tror på, menar han.

- Ta Sting till exempel. Han gör en massa vettiga saker med sitt inflytande. Såna som han behövs.

Vad är det då Pagan ska försöka ändra på? Har de någon uttalad politisk uppfattning?

- Nej, säger Ken, vi vill inte följa någon fana. Så fort man sätter en etikett på sina åsikter så blir det svårt att samarbeta med andra människor. Men det hindrar ju inte att det finns saker jag är helt emot i Sverige.

Så förklarar han att om han kunde skulle han spränga (eller åtminstone avveckla) Bofors och avskaffa alla religiösa stiftelser.

Men först måste man förstås bli stor och berömd, så att folk lyssnar på en; det första steget dit är ofta det som alla unga grupper drömmer om: ett skivkontrakt.

Visa upp sig

I oktober åkte Pagan på en kort visit till USA. Där möttes bandet av idel vänliga ord.

Bland annat var skivbolaget Atlantic intresserade av de lovande svenskarna. Något skivkontrakt lär emellertid inte vara att räkna med än på ett tag.

- Men det gäller att visa upp sig, säger Ken, förr eller senare måste kontraktet komma.

Faktum är att Pagan redan spelat in en

kassett. Det skedde under tiden januari till augusti förra året i Kens studio. Producent var Per Edwardsson från gamla Biscaya.

- Det rör sig om tio låtar, som alla mixades in digitalt. Så allting är i princip färdigt för att föra över på, berättar Ken.

Ännu ett faktum är att bandet i grund och botten bildades just för att spela in dessa låtar. Det var nästan precis ett år sedan och nu väntar Pagan ivrigt på hågade skivbolag.

Hårdrocken blir rumsren

Nu sedan Europe slagit så stort har hårdrocken fått ett helt annat anseende, åtminstone den välpolerade poppiga smörhårdrocken. Senast var ju Alien med på Gig. Har situationen förändrats även för Pagan?

- Ja, säger Ken, vi har Europe och de andra att tacka för mycket. De gick i bränschen in på hitlistorna. Tyvärr skedde detta på bekostnad av deras musik. Men visst är det sant att intresset för hårdrock har vuxit de senaste åren, och att även vi lite styggare band har blivit nästan rumsrena.

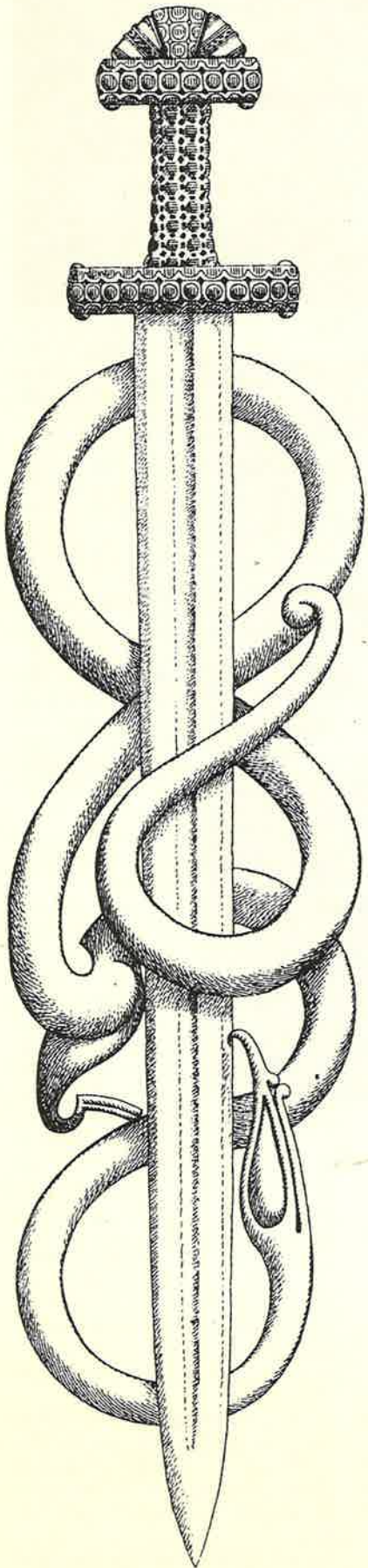
Pagan tänker inte göra några kommersiella kompromisser. Så viktigt är det inte att tjäna pengar och bli berömda. Istället hoppas de att mer publik ska vända sig från hitlistornas plastpop och upptäcka att det fortfarande görs arg och rå och idealisk musik i Sverige.

Repar för Valvet

Bandet som förutom Ken Olsson består av Daniel Björmarås (sång), Rolf Pesonen (gitarr) och Björn Öhrfeldt (trummor och slagverk) har ännu inte spelat live. Det har inte blivit tid till det.

Just nu repar man dock för fullt och i maj är det premiär på Valvet. En premiär som lär bli något extra, misstänker jag.

PETTER LARSSON

NonStop

Högt uppe precis under takåsarna i Masthugget finns ett kontor med utsikt över Linnégatan ner till Järntorget. Detta vidunderliga utrymme inhyser NonStop Records. Planscher på existerande och saligt avsomnade rockkonstellationer pryder de hårda, kalla väggarna i svalen. Mer eller mindre aktuella musiker stirrar ned med sina pappersögon och jag svarar dem med en intresserad blick.

- Tack för välkommandet, får jag ur mig, och hej på er alla.
- Hej! Tjena! Per Dahlberg kommer fram och skakar hand med mig. Han är rätt lång och tunn och har långt svart hår.
- Kom in bara. Han verkar trevlig tänker jag, tar ett sista bett på min Nogger och följer honom in.

Försöka bli trevligare

Kontoret är en härlig upplevelse av rymd och yta. Högt i tak och mysig atmosfär. Jag lägger märke till att härinne är planschema utbytta mot diverse (NonStop) skivomslag i små och stora format. Mellan alla telefonpåringningar hinner jag presentera mig för Per och Jönsson, som även han hälsar mig välkommen.

- Mycket att göra stönar de, men det är så vi vill ha det. Det är ju kul när det rör på sig.

- Vill du ha kaffe förresten, hojtar Jönsson och gestikulerar mot fikabordet.

- Nej tack, jag dricker inte kaffe svarar jag och slår mig ner. När alla satt sig tillrätta flinar Jönsson.

- Du Per, vi måste försöka bli lite trevligare. Vi får köpa lite kakor att ha och bjuda på.

- Ni kan ju ta och berätta lite om NonStop medans jag tänder en cigarett istället, tycker jag och lånar en ask stickor på bordet.

- Jo visst, börjar Jönsson, det var väl för cirka tre år sen när vi fick kulturbidrag för att göra en Slobobans-LP som det startade. Musikföreningen NonStop hade redan funnits i så där fyra år och vi tyckte det var dags att ge ut plattor under egen etikett. Man kan väl säga att vad vi upplevt hittills är tre nyttiga läroår i konsten att driva ett skivbolag. Vad vi räknar med nu är att folk ska acceptera oss som ett "riktigt" skivbolag, och inte bara tro att vi är ett gäng musiker som bara ger ut egna grejor.

- Ja, man märker verkligen att det växer, tillägger Per. I dagarna har vi haft anställningsintervjuer med några personer, eftersom vi behöver mer folk för att klara av allt löpande arbete.

- Vi växer och blir bättre, mer profesio-

nella. Ta bara en sån sak som att skriva kontrakt. Det gjorde vi inte förut, men i och med att vi har blivit mer seriösa så är det nu en självklarhet.

Inte den meningen att vi vill binda grupper på livstid, så är det inte, men om något band får chansen på ett större bolag efter att ha gett ut x antal plattor hos oss så vill vi äga rätten på det redan utgivna materialet. Just detta hände oss med Bröderna Brothers som vi alltså inte hade på kontrakt.

- Hur fungerar det då med kontrakt, följer ni i princip samma mall när ni signerar band?

- Nej, nej! Så enkelt är det inte. Vi skräddarsyr villkoren för varje ny artist.

- Vi löser allt under civiliserade former! Det ringer återigen enträget på telefonen och Per går och svarar. Jönsson fortsätter att förklara.

- Just nu ser vi alltså med stor tillförsikt på framtiden för NonStop Records. Vi håller på och etablerar oss som skivbolag och släpper många intressanta skivor i dagarna.

- Ja, just det. Ni är aktuella med ett antal plattor, eller hur? Berätta lite om dem.

- Först och främst gäller det två singlar och en LP-skiva som är ute i butikerna 1:e februari. Singlarna är "All in the world" med Sonic Walthers och "Mannen som sålde världen" av Alias. Sonic kör på med tung svensk gitarrock, och Alias (f.d. Alias Smith & Jones) har en lite snällare och mera polerad framtoning.

Om vi då tittar på konvolutet till den nysläppta LP:n så står det att läsa KIM Å JONNAS - KLANG och JUBELKAVALKAD. Ett väldigt intressant projekt med texter av en av Sveriges just nu populäraste författare/poeter, Jonas Gardell, och musiken skriven av Kim Hedås, ett musikaliskt underbarn av rang. Hon har bl.a gjort musiken till "Mordet på Marat" på Stadsteatern och fått överväldigande goda recensioner.

- Om jag förstår det rätt så är det alltså tonsatta dikter det handlar om. Jag tycker också att det är ett intressant experiment, men tror ni verkligen att detta säljer?

Per, som nu sitter mitt emot mig igen,

Jönsson

svarar med inlevelse:

- Ja visst. Det är i alla fall det vi hoppas på. Jag menar, Gardells böcker går ju åt som smör och alla som är intresserade av att köpa hans diktsamlingar borde ju i rimlighetens namn vilja ha denna plattan, förutsatt att de har skivspelare förstås.

Storsäljare på gång

Man kan ju också se det så här, fortsätter han. Vi tycker att poesiutbudet i Sverige idag är undermåligt och gör därför vad vi kan för att förbättra detta. Och då passar det ju bra att ge ut Gardell eftersom han är så "inne" bland bokköpare. Vi hoppas och tror därför att vi har en storsäljare på gång. Visste du förresten att en stor del av hans

läsare är medelålders kvinnor?, tillägger han.

Det skulle man kanske inte tro, men allt detta med att gå över gränser och att våga tilltalar oss. Vi vill ge ut poesi på platta.

Det är vi så vitt jag vet ensamt skivbolag om att göra, inflikar Jönsson lite stolt.

- Ja ja, allt detta låter ju bra, pustar jag medans jag försöker få ner allt de sagt på papper. Så ni känner verkligen att NonStop behövs?

- Absolut, absolut, svarar de nästan synkroniserat.

- Även om vi kanske inte alltid syns och märks lika mycket som t.ex Radium, så är jag säker på att även Michael och Ulrich som jobbar där håller med oss om att vi behövs på marknaden.

Jag tycker mig se att Jönsson nickar medhåll där han omger sig av rök från en trivsamt glödande cigarrill.

Per Dahlberg fortsätter:

- Det finns ju ingen konkurrens mellan oss och t.ex Radium bara för att vi är två skivbolag i samma stad. Telefonerna börjar ringa igen och jag tar tillfället i akt att gå igenom mina anteckningar och leta nya samtalsämnen. Ja, jo. Där har vi något.

- Du Per, utropar jag när jag ser att han är ledig igen, jag skulle vilja veta om ni får in mycket demokassetter från unga, okända band. Jag spelar nämligen själv i en rockorkester och är därför extra nyfiken.

Nja, jae. Vi får väl in en fyra - fem taper i

växer till sig

Per Dahlberg Foto: FREDRIK MAGNUSSON

veckan. Ja, cirka fem kassetter per vecka skulle jag tro. Vissa bra, vissa mindre bra, det där är väldigt olika. Inte bara den musikaliska kvalitén varierar. Vi får ibland in band som låter dåligt rent ljudmässigt, men vi diskvalificerar inga grupper p.g.a lite knaster i portastudion. Finns det talang så hörs det tydligt ändå.

- Ahh, det kändes skönt att höra. Tack ska du ha.

- Ingen orsak.

- Om vi nu skulle återgå till att prata om "era" grupper igen. Jag tänkte på det här med turnéer och spelningar som ju kan bli aktuella. Hjälp ni som bolag dem eller får de sköta sånt själva?

Jobbar hårt

- Allt sånt fixar vi åt dem. Vi har en flicka som heter Ulla-Britt som har hand om bokningar ute i landet för i första hand NonStop-banden. Hon jobbar hårt för att få ut grupperna och spela live. Det är helt enkelt nödvändigt att vara ute och spela för att inte glöm-

mas bort av publiken. De flesta musiker tycker dessutom att det är jävligt kul att stå på scen, så det brukar inte vara några problem. Ock även om en turné inte är en inkomstbringare av format, så fyller den ändå den funktionen att banden kan ta med sig några hundra ex av sin senaste platta och sälja dessa vid konserterna. Ett bra sätt att nå folk som verkligen gillar det man gör, och ibland kan det också hända att en skiva kan vara svår att få tag på över hela landet.

- Jag vet dock att det går att få tag på tre stycken nya, fräscha singlar från Non-Stop i mars och april utöver de vi pratat om redan. Skulle ni vilja avslöja vilka grupper ni släpper lös?

- Det ska jag mer än gärna göra. Den 1:e mars kommer vi alltså att börja sälja William's debutsingel som heter "Strawberry Boy". Den här gruppen är ett riktigt fynd och lovorden formligen haglar över dem. Lars Aldman har t.ex. spelat upp deras demo "Genom din mun" i Bommen. Sen har vi en 45:a med Detroitrötter. Lucky Stiff med "Telephone to nowhere". Tuffa Stooges-pojkar alltså. Sist men inte minst planerar vi att släppa Eldarens Hus (dock ej i Haga, obs skämt) i april. Hej å hå.

- Okej, det låter bra. Mycket på gång alltså. Vi får väl hoppas att den här strida strömmen av plattor från er aldrig sinar. Jag önskar er i alla fall lycka till och tackar för mig. Hej då.

- Hej.

- Tjena.

GARY A.

ICEAGE OCH FROZEN EYES LEVANDE PÅ VALVET

Konsert på Valvet. En ovanlig konsert. På scenen ikväll står två göteborgska hårdrockband. Det här är de långhåriga skinnjackornas och trasiga jeansens afton. Först går Frozen Eyes på. De är glada, livliga och spelar en charmigt våldsam rock. Lite grann som Iron Maiden. Ibland. Publiken, som nog till stor del består av kompisar till bandmedlemarna, jublar. De ruskar sina huvuden i takt med musiken och hoppar och dansar som på en punkkonsertmodell -78. Det känns bra. Bandet är inte kanonduktigt, men de gör sitt bästa och alla är nöjda.

Några fans försöker klättra upp på scenen, men blir avkastade av vakterna. Andra klättrar upp på varandra och kramas och studsar runt, alltmedan Frozens gitarrist gör sitt bästa för att spräcka deras skallar med isande nålvassa konster. Det är tjugo minuters snabb och enkel kollisionshår-

drock. Därefter tar solona vid. Det är alltid det tråkigaste med hårdrockskonserter. Dessa evinnerliga, egotrippade uppvisningar, som bara syftar till att visa hur snabbt och hur högt och hur länge man kan spela, och som alltid lämnar mitt huvud ringande av trötthet och stål. Frozen lyckas iallafall behålla det mesta av sin intensitet och låter de olika solona så småningom gå över i en instrumentallåt. Så inträffar det. Gitarristen går fram till sångmicken och förklarar att sångaren tappat rösten. Han är generad och vet inte vad han skall göra. Ska låtarna spelas instrumentalt? Är det slut på konserten?

Då kommer någon kompis i publiken på att han kan sjunga. Två grabbar stiger upp på scenen för att hjälpas åt att rädda spelningen. I början är de kaxiga och tycker det hela är roligt.

När det sen är dags att sjunga står de där som två vilsekomna skolpojkar och tittar på varann och drar nervösa händer genom

sina långa hårmanar. De gör ett tappert försök med en refräng, men stiger sedan av scenen.

Det gör inte så mycket. Publiken förstår. Och förlåter. Det kommer ju fler spelningar.

Tjejbandet Ice Age räknas som kvällens huvudattraktion. De har fått strålade kritik från många håll. Publiken är spänd och förväntansfull. Nu skall den annars lite snöpliga kvällen vändas till extas är det meningen.

Vid halv tolv kommer bandet upp på scenen. De börjar spela. En snabb, snabb stål-klingande speedmetal. Låt efter låt sprutar de ut, det låter som när småspik slungas mot ett öde plåtskjul.

Publiken skriker och hoppar ännu mer nu. Sångerskan kastar bak sin blonda kalufs och skriker fram sina texter. Så fortsätter det, som en aldrig sinande hagelskur. Likadana gitarrer, likadana trummor, likadana musik låt efter låt. Här finns inget

spännande. Ingen mystik. Inga kontraster. Bara höghastighetshets.

Som tur är räddar bandets uppkäftiga och ilsket tykna liveframtoning och fansens entusiasm spelningen från att bli långtråkig.

Tillsammans lyckas man skapa en dialog, och efter en stund känns det som om detta rum just nu är det viktigaste i världen, som om Ice Age's grymma gnissel och publikens gälla skrän faktiskt ringer in något nytt, åtminstone för kvällen.

Det är raka rena rör. Det är att köra motorbåt i åskregn. Det är häftigt.

Efter ungefär en timmes konsert är det hela över. Tillsammans med alla andra långhåriga förortsborna tågar jag ut från Valvet. Imig ringer stål mot sten. I mina ögon väntar natten.

PETTER LARSSON

STILLBORN

Foto: JOHNAS GÅRDFALK

De har spelat på Bommen. De har spelats på Ånubah. De har spelats på Cult.

De har egentligen inte gjort någonting. De har bara gjort ett par demotaper, spelat på Ritz i Stockholm och i Kristiania i Köpenhamn plus några ställen till. Trots att de är så okända, så vet mångamånga människor vilka de är.

Det räcker att säga Stillborn.

Radium som många gånger kallas Göteborgs heliga ko har tagit dessa killar till sitt bolag; och det trots att de knappt har hört dem spela.

- Vi hade hört mycket om dem och förstod att de måste vara bra, förklarar Michael Hausswolf vid Radium. Stillborn som består av Erik, Henning, Mano och Kari, har under de fyra år de spelat tillsammans lyckats bygga upp ett sådant rykte om sig, att alla pratar om dem och vet vilka de är.

- Vi gav faktiskt Radium en demo med fyra låtar, säger Erik i Stillborn, men de lyssnade väl knappt på den, de hade ju ändå bestämt sig för att göra en platta på oss. Alla bandmedlemmarna har spelat förut och tillhört olika grupper. De vet hur man ska fungera i ett band, och lyckas bra med det, tycker de själva.

Kari, som är mycket intresserad av historia står för låttexterna. Låtarna är ofta svåra att förstå, för han skriver dem på riktigt gammal engelska som kan jämföras med fornnordiskan.

Stillborn låter som Black Sabbath påstår vissa. En och annan tycker höra spår av Sators första LP "Wanna start a fire?". Själva tycker de inte att de påminner om någonting.

- Vi eftersträvar inte att låta som någon annan, tillbakavisar Erik. Absolut inte Sator, fortsätter han inte utan en viss irritation i rösten. Michael i Sator håller med.

- Inte låter ni som oss inte.

- Det skulle i så fall vara att ni påminner lite om det vi har gjort som är outgivet. Stillborn tycker inte heller att de är något typiskt Radium-band.

- Vi är mer kommersiella, skrattar Erik. Radium däremot tycker att Stillborn passar perfekt hos dem.

- De är lagom tuffa och lite hotfulla, tycker Michael Hausswolf.

Nu i slutet på februari kommer plattan att finnas ute i skivdiskarna. Vad den ska heta är ännu inte bestämt när jag träffar dem. Klart är bara att omslaget ska vara en krumelur av något slag.

Vad gäller scenvana har bandet en ganska god sådan. De har bl.a spelat i Kristiania. Att Stillborn fick spela i Kristiania i Danmark berodde på att de har många kontakter i Köpenhamn.

- Publiken hade aldrig hört oss förut, men de gillade vad vi gjorde och vi spelade i två timmar. Trots att konserten hade varit så lång, undrade många ur publiken "Är det redan slut?", berättar Still-

born.

Spelningen på Ritz i Stockholm var mindre lyckad, eller rättare sagt spelningen var rätt okej, men det var inte så roligt när de blev portade där, berättar de vidare.

Stillborn har även spelat en del i Göteborg, men det har varit på småställen mest. När vi får se detta band live är ännu inte klart.

- Vi planerar en turné, men ännu så länge är inte allt klarbokat. Än mindre vet de när de ska ställa sig på en göteborgsk scen. Så det enda vi kan göra är väl att kasta oss till skivaffären kring den 25:e februari, köpa nya plattan, lyssna och kanske upptäcka att de gör något som inte är likt något annat som gjorts tidigare. Allra minst likt Sator...

ANNA FREDRIKSSON

- Vi är inget Radiumband

Mannen som vet hur Du blir en kändis...

Är det så här skivbolagen vill att artister ska se ut? Eller så här?

Johan Langer heter en man som har ett långvarigt förflutet i musikbranschen. Då inte som musiker eller som kompositör, utan som en av de där som sitter på ett kontor och bedömer vad som är bra och vad som är dåligt. Bra eller dåligt ur skivbolagets synpunkt, vilket naturligtvis innebär ett likhetstecken mellan bra och kommersiellt gångbart. Johan Langer fick sparken från sitt senaste jobb, VD för ett av de större musikförlagen, och blev således tvungen att se sig om efter ett nytt levebröd. Han beslöt sig för att skriva en bok och om

vad skulle den boken handla, om inte den musikbransch inom vilken han varit verksam de senaste tjugo åren.

Nu är den färdig och ligger på bokhandlarnas diskar. Musikbranschen - Från dröm till verklighet (Johan Langer Produktion 1988), så kallar han sitt alster och det är en slags handledning för de som av olika anledningar vill bli berömda och framgångsrika genom sitt musikskapande.

Johan Langer åker även omkring och håller föredrag/seminarier runt sin bok. Jag bevistade ett sådant som hölls i ABF:s och Musikerförbundets regi andra veckan i februari.

Hur bete sig

Johan Langer utstrålar givetvis en icke oansenlig mängd auktoritet när han får lägga ut texten inom sitt specialområde och det är därför lätt att få den uppfattningen att allt han säger är oemotsägliga sanningar vad det gäller de delar som behandlar hur man bör (och för all del, hur man inte bör) bete sig när man har med skivbolag att göra. Det är här frågan om ingående beskrivningar om hur en demokassett bör vara komponerad, hur man bäst presenterar sitt material och sig själv för de ansvariga på skivbolaget ("Klä dig som om du var en stjärna. Vad man vill se är inte någon tråkig grå Svensson. Besök en frisör och 'poppa' till dig. Det gäller att se självsäker ut." sid 36).

Vidare får man veta att dessa skivbolagsansvariga bör närmas med en viss försiktighet ("En ödmjuk, förstående och intresserad person och som inte skrävlur för mycket, kan väcka viss sympati." sid 35). När han dessutom har ett kapitel i boken kallat "Hur skriver man en hit-låt?" börjar det hela nästan bli för mycket.

Brasklappar

Johan Langer lägger titt som tätt in brasklappar med den ungefärliga innebörden "OK, det kanske inte är så schysst, men det är så det är och vill man komma någonstans så måste man anpassa sig efter det".

En stor del av hans bok är tyvärr skriven i den andan; det enda raka är att helt och fullt gå med på de spelregler som dikteras av en i det hela taget ganska sjuk industri. Nu finns det lyckligtvis även en del mer positiva sidor hos den här boken. Avsnitten som behandlar frågor om upphovsrätt, STIM, förläggning av musik och olika former av kontraktsskrivning kan ha en viss funktion att fylla då detta är områden där många har en ganska vag uppfattningen om vad som gäller. Men, slutligen, då boken säkert kommer att kosta uppemot ett par hundra kronor i bokhandeln kan man fråga sig om inte detta bara är ytterligare ett försök att slå mynt av unga musikers och låtskrivares dröm om framgång.

MIKAEL AUGUSTSSON

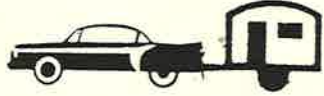
SÅNGARE
SÖKER BAND
32 ÅR
70-80-TALSROCK
BLUES
BOOGGIEROCK
TEL. 44 55 05

Film Film Film

"From Russia With Rock /Kitara Ja Sippi"
(Villealfa Productions, Finland 1987)
Regi: Marjaana Mykkänen

Musiker och musikintresserade i väst! Om ni inte var och såg denna film, ett av de tre finska bidragen på Göteborg Film Festival, som visades på Capitol, tycker jag synd om er. Ni missade en spännande inblick i ryskt musikliv. Vi var med om Sovjets genom tiderna största rockfestival, ROCK PANORAMA, och fick bl.a. möta siberiska rockbandet NAUTILUS POMPILIUS som under det året då filmen producerades fick sitt genombrott i Moskva, men livet som popstjärna i Sovjet var inte allt för muntert trots Glasnost och Perestrojka - Nautilus Pompilius tröttnade på proffslivet och återvände mot slutet av filmen till Sverdlovsk. Ett av banden som var med om Rock Panorama, VA BANK, spelade på VALVET (var annars?) för en kort tid sedan.

ON THE ROAD

- 1/3 **MAX AMOUR BAND**
7:ans ölhall
JUMPING JOHNNY
AND THE BLUES PARTY
Nefertiti
- 2/3 **MAX AMOUR BAND**
7:ans ölhall
JON NAGOURNEY
KVINTETT Nefertiti
- 3/3 **MY BLOODY VALENTI**
NE + SUE INSIDE Valvet
MR BOO &
THE NITECATS Akropolis
BOGGIE INC. 7:ans ölhall
ULF DAGEBY Absolute Live
EXCURSION Nefertiti
- 4/3 **SOUL PATROL +**
FULL METAL JACKETS
Valvet
BOGGIE INC. 7:ans ölhall
AL'S BLUES BAND
Akropolis
TIM HAGANS &
HEGE ALBIN GROUP
Nefertiti
- 6/3 **JOHN MAYALL**
Konserthuset
- 8/3 **STINE JOKE** 7:ans ölhall
VINTAGE JAZZ
BIG BAND Jazzhuset
- 9/3 **HOT SALSA** Nefertiti
CARNEGIE Jazzhuset
- 10/3 **TASTE OF BLUES**
7:ans ölhall
HOT SALSA Absolute Live
KING GEORGE Akropolis
MYSTOS HOT LIPS
Jazzhuset
MWENDO DAWA Nefertiti
PEZDA (Ultrahus) Valvet

Bröderna Brothers Foto: C. ODIN

- 11/3 **BRÖDERNA**
BROTHERS
(Clubkväll) Valvet
TASTE OF BLUES
7:ans ölhall
KING GEORGE Akropolis
THOKO & 12 MANNA
BAND Absolute Live (Lobo)
HUSBAND/JAZZBAND
Jazzhuset
FREDRIK NORÉN BAND
Nefertiti
- 15/3 **ARRG'S ÅRSSTÄMMA**
Slut upp!
MICHAEL RUFF Yaki Da
PERISTALTISKA
RÖRELSEN 7:ans ölhall
DIDIER GEERS INT.

JAZZ & BLUES BAND

Jazzhuset
LARS JANSON TRIO
Nefertiti

- 16/3 **WEST JAZZ** Jazzhuset
- 17/3 **PERISTALTISKA**
RÖRELSEN Valvet
ORCHIDÉ 7:ans ölhall
CROSSROAD
BLUESBAND Akropolis
CHRIS AT THE
MOMENT Absolute Live
BLUE 42 Yaki Da
RIVERSIDE JAZZBAND
Jazzhuset
POSITION ALPHA
Nefertiti
- 18/3 **ALL STEEL COACHES**
Valvet
ORCHIDÉ 7:ans ölhall
CROSSROAD
BLUESBAND Akropolis
CANALE CITY
SYNCOPATERS
Jazzhuset
CABAZZ Nefertiti
- 19/3 **FRONT 242** Kåren
- 22/3 **SIR BOURBONS**
Jazzhuset
TRAD JAZZ 7:ans ölhall
- 23/3 **JOHN LENIN +**
LUCKY STIFF Valvet
MYSTOS HOT LIPS
Jazzhuset
LITTLE BIG
BLUESBAND Nefertiti
KINGGEORGE+
SERDEL DUO Akropolis
VENTURES Absolute Live
- 24/3 **KINGGEORGE+**
SERDEL DUO Akropolis
LOOP + LOVE'S AN
ERECTION Valvet
SAIGON BLUES
7:ans ölhall
LITTLE BIG BLUES
BAND Nefertiti
EUREKA JAZZBAND
Jazzhuset

- 25/3 **CHAINSAW ZOMBIES +**
BOXARNA Valvet
SAIGON BLUES
7:ans ölhall
KING GEORGE Akropolis
ACABOO/ORIGINAL
CONCEPT Absolute Live
AGORA BRAZIL Nefertiti
EUREKA JAZZBAND
Jazzhuset
- 26/3 **AGORA BRAZIL** Nefertiti
- 27/3 **BILL FRISELL BAND**
Nefertiti
- 29/3 **OIL ON CANVAS**
7:ans ölhall

All Steel Coaches Foto: BO MIKAELSSON

- MAX LAGERS**
STOMPERS Jazzhuset
- 30/3 **TANT BERTAS** Jazzhuset
- 31/3 **PICKNICK**
(Bommen inspeln.) Valvet
PANORAMA
JAZZBAND Jazzhuset
TOTTAS Yaki Da
FREE RIDE Akropolis
OUT OF ORDER 7:ans ölhall
- 1/4 **STRY &**
BABYLON BLUES
Valvet
JOKERS OF DIXIELAND
Jazzhuset
FREE RIDE Akropolis
OUT OF ORDER 7:ans ölhall
BROSTRÖM
IN AND OUT Nefertiti
- 5/4 **RIFF RIDERS R & B**
Akropolis
MYSTOS HOT LIPS
Jazzhuset
- 6/4 **PHILIP BOA**
(Bommen inspeln.) Valvet
CARNEGIE Jazzhuset
- 7/4 **T-BONE VALLEY TU**
BOGGIEBAND
7:ans ölhall
MICK TAYLOR & BAND
Yaki Da
ULF WAKENIUS
GROUP Nefertiti
VINTAGE JAZZ Jazzhuset
- 8/4 **DIED PRETTY + OWEN**
HILL & THE ELECTRIC
FENCE Valvet
T-BONE VALLEY TU
BOGGIE BAND
7:ans ölhall
THE INCREDIBLE
NIHGTSTOMP Akropolis
ULF WAKENIUS
GROUP Nefertiti
PEORIA JAZZ Jazzhuset
- 12/4 **...AND HIS ORCHESTRA**
Jazzhuset
NO CONNECTION
7:ans ölhall
JUKKIS JOTTULABAND
Nefertiti
- 13/4 **PASTORNS POJKAR**
Jazzhuset
JUKKIS JOTTULABAND
Nefertiti
- 14/4 **THE PSYCHOTIC YOUTH**
+ UNION CARBIDE
PRODUCTIONS Valvet
PINT OF 7:ans ölhall
UP AND ZU Nefertiti
MAX LAGERS
STOMPERS Jazzhuset
- 15/4 **KOMI KAMELI** Valvet
TRADITIONAL FEET
WARMERS Jazzhuset
TRAD JAZZ 7:ans ölhall
UP AND ZU Nefertiti
- 16/4 **TORSON** Yaki Da
- 19/4 **ROCKERS BY CHOICE**
Valvet
WEST JAZZ Jazzhuset
BARA BARN 7:ans ölhall
- 20/4 **POSEIDON JAZZBAND**
Jazzhuset
- 21/4 **DI LEVA** Kåren
CASSIOPEIA 7:ans ölhall
JAZZIN' JACKS Jazzhuset
- 22/4 **GUITARS UNLIMITED**
Nefertiti
CASSIOPEIA 7:ans ölhall
JAZZIN' JACKS Jazzhuset
- 26/4 **LA SOLITUDE** 7:ans ölhall
PANORAMA
JAZZBAND Jazzhuset
- 27/4 **MONICA BORRFORS**
Nefertiti
RIVERSIDE JAZZBAND
Jazzhuset
- 28/4 **DIRTY OLD MEN +**
ROAD CREW Valvet
CROSSROAD R&B
7:ans ölhall
MONICA BORRFORS
Nefertiti
CANALE CITY
SYNC Jazzhuset
- 29/4 **SUICIDE** Valvet
MYSTOS HOT LIPS
Jazzhuset
CROSSROAD R&B
7:ans ölhall
SOUTHSIDE JOHNNY
Kåren
- 30/4 **NEW ORLEANS**
SERENADES
Jazzhuset
- 5/5 **MIRACLE WORKERS**
Valvet

Psychotic Youth 14/4

GÅ MED I MUSIKERFÖRBUNDET

OM DU INTE VILL STÅ MED MÖSSAN I HAND

Rune Liedström sitter på ett kontor på åttond våningen i Folkets Hus vid Järntorget. Han är ordförande i Svenska Musikerförbundets avdelning tjuugo i Göteborg och det var i den egenskapen jag var och besökte honom härom morgonen (redaktör Westmans plötsliga deadline tvingade upp mig redan klockan åtta vilket många kanske inte tycker är så tidigt, men jag tycker det). Anledningen till mitt besök var att för läsarnas räkning försöka ta reda på vad Musikerförbundet möjligen kan vara för dem.

Jag började med att fråga Rune vem som kan vara med i SMF, vilka kriterier man ska uppfylla för att kunna gå in i förbundet och han svarade att det kan i princip vem som helst göra, men beroende på hur den inträdesansökandes situation ser ut placeras denna in i en av tre olika avgiftsklasser som också ger olika grader av förmåner enligt följande:

Avgiftsklass 1 riktar sig till helt professionella musiker, dvs musiker som helt försörjer sig på sin musik och innefattar en mängd försäkringar, rabatter mm samt medlemskap i A-kassa. Månadsavgiften är 194 kronor.

Avgiftsklass 2 kostar 86 kronor/månad och vänder sig till musiker för vilka musiken inte är den huvudsakliga inkomstkällan utan som har ett annat arbete och sålunda också är med i ett annat fackförbund (inte alla men de flesta). Det är alltså frågan om en dubbelanslutning som innefattar en mängd förmåner men alltså inte A-kassa.

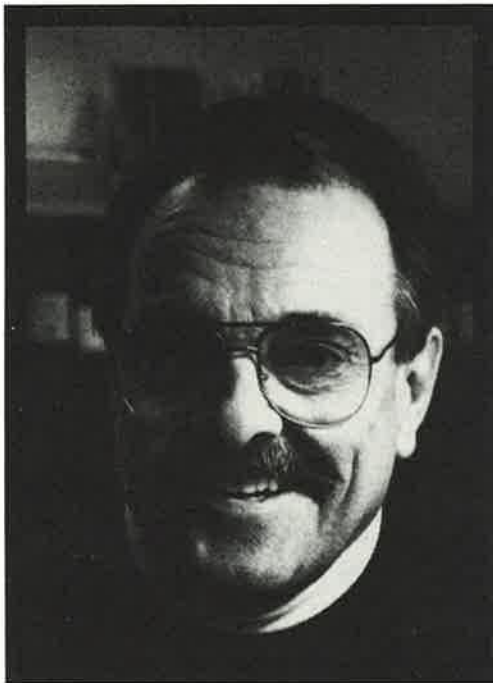

Foto: F. MAGNUSSON

Avgiftsklass 3 slutligen, är avsedd för passiva medlemmar, pensionärer och för ungdom upp till 25 år som har ingen eller ringa inkomst och som inte tjänar mer än 6.000 kronor om året på sitt musicerande. Innefattar rådgivningshjälp och förbundets tidning Musikern. Kostar 26 kronor i månaden.

Klasserna två och tre är väl de som i första hand kan komma i fråga när det gäller de flesta av ARRG:s medlemmar men där

finns som sagt, det gäller framför allt klass två, många fördelar och förmåner exempelvis förhandlingshjälp, rådgivningshjälp (kontrakt mm), juridisk hjälp, subventionerade instrumentförsäkringar (något som kan vara svårt att ordna direkt med försäkringsbolagen och går det att ordna alls blir det hutlöst dyrt).

Rune Liedström önskar att alla musiker ville ansluta sig till Musikerförbundet (vore välkonstigt annars?) för även om musikens status har förbättrats över de senaste årtiondena (Rune har själv ett mångårigt förflutet som professionell musiker, så han kan jämföra) så är det fortfarande en av de grupper på arbetsmarknaden som har den svåraste situationen vad gäller trygghet, arbetsförhållanden mm. Det handlar ofta om lägen där den enskilde har svårt att hävda sig och därför, menar Rune, be-

hövs ett starkt fackförbund och ett starkt förbund är ett med många medlemmar. Exempelvis ligger SMF för närvarande i fejd med jätten EMA-Telstar som har visat sig betala ut för låga ersättningar till orkestrar i flera fall och alltså brutit mot de avtal som gäller. Arbetsmarknadssituationen för musiker är ju tyvärr så svår att man ofta får stå med mössan i hand och tacksamt ta emot vad man kan få för att över huvud taget få komma ut och spela,

detta gäller inte minst rockmusiker.

För heltidsmusikern är det ju dessutom en bransch där framtiden är väldigt osäker och Rune kallar, med visst fog, SMF:s A-kassa för "Sveriges största kulturstöd", ett "kulturstöd" som gör det möjligt för människor att helt och fullt satsa på sitt musicerande.

En annan fråga som Musikerförbundet länge fört en hård kamp om är den så kallade tusenkronan, vilken innebär att det för arbetsställningar som inte når upp till ett tusen kronor inte betalas in några sociala avgifter. Vad detta betyder för musiker är lätt att räkna ut: någon kan ha en sammanlagd årsinkomst på hundra tusen kronor, men som är intjänade hos hundratjugo olika arbetsgivare, vilket i sin tur innebär, pga den här bestämmelsen, att denne någon står utan sjukförsäkring, inte får några ATP-poäng etc.

Än märkligare är att sedan 1982 går det inte ens att betala in de här avgifterna på egen hand om man har den typen av inkomster. Annars ser Rune Liedström ljus på framtiden för sitt förbund. Musikersidan av SMF:s avdelning tjuugo i Göteborg fick under förra året tvåhundra femtio nya medlemmar och i år är antalet nyrekryteringar redan uppe i femtio.

Men man kan inte vara nöjd med det, menar Rune, och hälsar alla välkomna att ta kontakt med honom på Svenska Musikerförbundet, telefon: 031-11 36 20.

MIKAEL AUGUSTSSON

Vem kan tänka sig att långt ute i Göteborgs skärgård, närmare bestämt på ön STYRSÖ, så finns ett av dessa distributions/skivbolag som kämpar och går mot strömmen.

Torsdag eftermiddag på Valvet. Bo-Stefan Lundqvist och Lars Holmqvist från SLASK berättar hur det hela kom till.

- Jag startade SLASK kring -84 genom att ge ut en 80 minuters kassett med BRYNGELSSON/JONSSON/LILJE-GREN. Men efter det så ville jag göra något mer än att bara "ge ut" kassetterna så jag för-

packade dom i handmålade lådor och skickade med inlagor, böcker o.s.v. SLASK har hittills gett ut 6 st kassetter, däribland en 22 minuters kassett med (i viss mån) kultbandet Troublemakers. Kassetten är tyvärr helt slutsåld.

Bo-Stefan säger att SLASK har en hel del liknelser med Radium.

- Vi har bäge ett utbud som är inriktad på mångfald. Det finns mycket på skalan mellan Rune Lindblad och Rock 'n Roll som man kan kosta på sig att lyssna på! Den senaste kassetten, som förövrigt kommer i en handmålade dammsugarpåse!, är en samling med det gamla 70-tals proggbandet Samla Mammans Manna.

- Samla Mammans Manna är oerhört stora i undergroundkretsar ute i Europa! SLASK's egen definition på sin musikalska inriktning är Hardcore/Industri, men Lars är snabb att tillägga: Men vi gillar rock 'n roll också

SLASK vill slå fast att dom är en ekonomisk förening och fungerar kooperativt. En förutsättning för att överhuvudtaget kunna överleva som ett litet okommerciellt skiv/distributionsbolag idag.

Sen 1987 har SLASK inriktat sig på skivdistribution och då, i likhet med Interzone Music på

Övre Djupedalsgatan, mestadels från central-europeiska länder typ Tyskland, Schweiz o.s.v.

- Vi har även långtgående planer på egen etikett, närradioprogram, egen tidning och en ny katalog. Vi tänker även försöka arrangera konserter om vi kan hitta någon lämplig lokal.

- Vi gillar saker som det är svårt att sätta etikett på.

- Bra musik dör aldrig och nu har vi hittat sån musik och vi vill introducera den för andra.

Kontakta gärna SLASK på tel. 97 24 17 (Bo-Stefan) eller 29 43 20 (Lars).

JÖRGEN WESTMAN

VAD HÄNDER M

Foto: C. ODIN

I ett antal artiklar i GT, GP, Arbetet, DN och ARRG-tidningen har man sedan i våras kunnat läsa om ARRG:s idéer och planer angående ett framtida centralt beläget kulturcentrum. Stallet som projektet kallas ligger i kvarteret Artilleristallet vid Magasinsgatan, Södra Larmgatan och Kaserntorget. Stalletprojektet beskriver en omfattande verksamhet i fyra intilliggande byggnader med en total yta på ca. 6.000 m².

Första etappen

Den 7 september förra året presenterade ARRG "Projekt Stallet". Detta gjordes officiellt på Café Trenchtown efter inbjudan till alla föreningsmedlemmar och speciellt utvalda politiker och tjänstemän. Syftet med det hela var att skapa upp-

märksamhet och intresse kring de möjligheter som skulle kunna bli verklighet vid ett bevarande av kvarteret Artilleristallet. Beståndsdelarna i idéförslaget kan kort beskrivas som följande.

- En konserthall med kapacitet för 700-800 personer. Här kan publiken erbjudas konserter, teaterföreställningar, festiva-

ler, utställningar, dansevenemang, mäsor m.m.

- En restaurang med kapacitet för upp till 300 gäster där både restaurangutbildning och vanlig kommersiell verksamhet kan förenas. Restaurangen skall även kvällstid kunna erbjuda musikframträdanden.

- Ateljéer där snickeri, bild och formkonst kan finna uttryck i producerande, skapande och utbildande syfte.

- Utställningshall eller galleri för okända och etablerade konstnärer.

- Musik och programcaféer som med en livfull genomströmning av olika människor skapar attraktiva mötesplatser där idéer och tankar kan finna olika uttryck.

- En mediadel som består av ljud- och bildinspelning.

Meningen med mediadelen är att kunna bilda och sända program och föreställningar direkt i konserthallen. En annan viktig funktion för mediadelen är att kunna länka samman Stallet med andra liknande kulturcentra runt om i Europa så att gemensamma aktioner typ "band aid" kan genomföras.

Idéförslaget var alltså tänkt som en första

etapp, en grovskiss eller vision av de möjligheter som framöver skulle kunna bli verklighet i en eller annan form. Reaktionen var alltifrån entusiastiska till mildt positiva, uppblandade med en stilla förundran av, hur skall det här gå till då? Ja... hur skall det här gå till var alltså nästa fråga att ta itu med.

Ettapp två

För att driva projektet vidare så satte vi oss ner och tittade på en hypotetisk modell av konserthallens intäkter och omkostnader. Nästa steg blev en ekonomisk kalkyl där vi noggrant beskriver de ekonomiska förutsättningarna för konserthallen. Kalkylen presenterades i första hand till myndigheter och andra inblandade ca. en månad efter Trenchtownmötet och innehåller en detaljerad beskrivning av verksamhetens art, hur ofta dom förekommer och hur omkostnader och intäkter fördelar sig. Medvetet så har vi hållit en mycket låg profil på intäktsidan för att, dels inte driva upp förväntningarna alltför mycket, dels verka trovärdiga.

OM MED STALLET?

Gissa om vi blev förvånade när vi la ihop alla sffror och fick ett årsnetto på 2,7 miljoner kronor. Med andra ord så finns det en mycket god ekonomisk bärighet för konserthallen.

Etapp tre

Tredje steget som vi för närvarande befinner oss vid, blir att få fram konkreta ställningstaganden från alla inblandade parter. Ett arbete som försvaras av faktumet att alla tillfrågade förvaltningar, fritid, social, skolan och sjukvård från och med årsskiftet inte kommer att existera i nuvarande form utan kommer istället att representeras av en central stadsdelsnämnd där alla dessa funktioner ingår. Detta innebär i dagsläget har svårt att fatta beslut om framtida ansvarstaganden p.g.a den omfattande omorganisationen. Trots detta måste Stallet-projektet drivas vidare och någon form av konkret plan måste presenteras. Hur genomför vi idéerna? Hur fördelar sig kostnader och ansvar? Vad kan kommunen som helhet ställa upp på? Vilken roll spelar ARRG? Detta är frågor som vi för närvarande försöker få svar på, dels genom att kontinuerligt utveckla idéerna i praktisk form så man klart kan se behovet av ett centralt kulturcentrum ur både kulturell, social och ekonomisk synvinkel, dels genom att poängtera att vi inte behöver fler affärer eller kontor i centrum. Vi behöver ett levande centrum där olika människor och umgängesformer kan mötas och utvecklas.

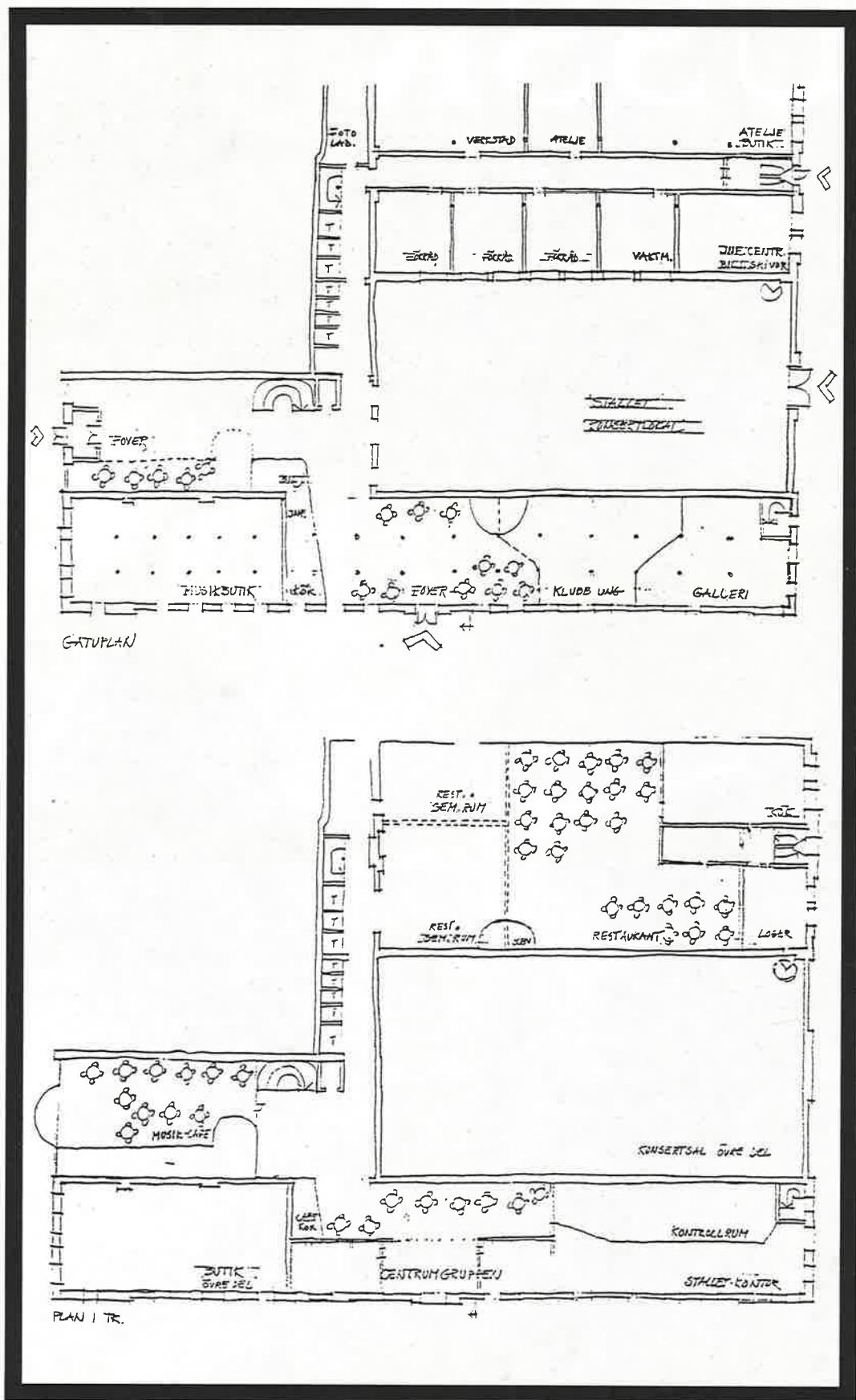
Etapp fyra

Den 8 juni kommer kommunen att ta ett definitivt beslut om Stallets framtida öde, att det till största delen skall bevaras står idag helt klart, men vad skall inrymmas i dessa vackra byggnader?

Här måste vi kunna presentera ett fullödigt förslag som är så genomarbetat och attraktivt att man helt enkelt inte kan säga nej. Här gäller det att trycka på möjligheter inom musik och kultur.

Genom mediadelen kan idéer och engagemang spridas och förverkligas. Vi vet att det runt om i Europa och även i östblocket råder en stark vilja till förändring och förbättring. Metoden är kommunikation genom en alltmer utvecklad och effektiv mediaapparat, formen är musik och kultursamhället som ständigt söker nya uttrycksformer, idéerna finns här, just nu, runt omkring oss och väntar bara på att bli upptäckta och förverkligade.

**PER-ARNE
PETTERSSON**

BACK IN THE USSR

Under sportlovet drog en delegation från ARRG till Leningrad för att söka kontakt med den ryska rockmusiken. Efter att ha träffat många människor och lyssnat till ett antal olika grupper vill jag påstå att rockmusiken i Leningrad besitter den urkraft (vilja till förändring) som så ofta saknas bland västvärldens musiker! Med ursinne har vi sett ryska sångare vråla ut sitt missnöje med, och sitt ursinne inför, trögheten i den officiella apparaten (byråkratin) och uttrycka sitt bejakande av Gorbatsjovs Glasnost. Men, vi har även mött musiker som använt mer sofistikerade redskap som ironi och humor för att få fram sina budskap.

Leningrad ligger längst inne i Finska viken och består av en massa öar sammanfogade av ett stort antal broar. För oss turister känns skillnaden mellan öst och väst enorm när vi stiger ur på flygplatsen (Vart tog alla färger vägen?). Väl på väg mot hotellet Pribaltiskaya, möter oss Inttouristguidens rabblande om alla "arkitektoniskt viktiga byggnadsverk". De enormt vackra byggnaderna och de storslagna konstverken påminner starkt om diktatorers maktspråk där den enskilda människan görs väldigt liten i förhållande till makten och de styrande. Vidare berättar guiden att Sovjet inte har någon arbetslöshet och då jag senare nämner detta för Alex, sångare i Peoples Territorial Army, skrattar han högt och rätt, pekar på sig själv och säger "Fuck Russia", "Fuck the system". Han själv är arbetslös. Inne i PTA:s replokal slår det tidiga svenska 60-talet emot oss, med primitiva förstärkare, glappande sladdar, trummor som går sönder, kassa gitarrer men ett djäkla drag på pojkarna som spelar! Medan vi i väst ofta dränks i ett överflöd av möjligheter och kanske ofta tror att lösningen ligger i "bara jag får den trummaskinen så ska jag göra en bra låt", så möts vi här av en helt annan värld. Dom ler lite ge-

PEOPLES TERRITORIAL ARMY Foto: NATASHA VASILYEVA

nerat när dom märker att vi diggar med i en av låtarna som förlöjligar Bresnev och bejakar frihetens Gorbatsjov. Med denna låt hade gruppen gjort succé på Leningradfestivalen då 10.000 entusiastiska rockdiggare aldrig ville sluta dansa.

Rocken är symbolen för de ungas kamp mot trögheten i det ryska samhället och Gorbatsjovs löften till de unga, och hans uppmaning till de äldre att lyssna till de unga, verkar inte många kunna stå emot. Talande är situationen då vi framfört önskemål om att inbjuda två ryska grupper till Göteborg och fått två olika svar. Den officiella byråkratin hävdar att det tar tre månader att skaffa fram alla nödvändiga papper

medan Leningrad Rock Club påstår något helt annat.

Leningrad Rock Club är organisationen som länge kämpat för att nå officiell status och musikernas högsta önskan (förutom att få spela i väst) är att bli accepterade som medlemmar i LRC. Klubbens drivande krafter heter Nikolai och Dima och deras auktoritet går inte att ta miste på då vi ser dem i möten med andra musiker. Klubben kämpar även idag för ett erkännande men tydligen ligger ett sådant nära.

Vi sammanför dessa två för att få en förklaring till, och en lösning på, problemet med de olika svaren. Men sedan igår, då byråkratin gav sitt svar, har något märkligt hänt. Plötsligt har den tre månader långa behandlingstiden förkortats till en vecka och det är inga problem för grupperna att komma över i maj! Bara att vi sammanförde dessa kontrahenter gjorde att problemet löstes - byråkratin hade ingen chans. Gorbatsjov har lovat de unga att de kan åka utomlands när som helst och rörelser som "Next Stop Sovjet" får tydligen de trögaste kvarnar att mala snabbt.

Peoples Territorial Army kommer med all sannolikhet att gästa Göteborg och Valvet i slutet av maj och då tillsammans med ett annat Leningradband kallat Igry. Det är grupper som vi anser spegla lite av Leningradmusiken idag men också band som vi kanske har lättast att ta till oss. PTA med sina lättsamma ironiska hållning och Igry med lite mer musikalisk tyngd.

Leningrads musikers största problem tror jag inte ligger i dåliga instrument eller praktiska problem utan snarare i de få möjligheter till kommunikation med väst som finns. Ingen grupp eller privatmänniska kan åka utomlands utan att först ha fått en inbjudan. Därför har vårt besök i Leningrad varit av vikt inte enbart för oss utan även för dem. Vi kommer att sända en formell inbjudan snarast och det är mycket fint av Göteborgs kommun att bidra med pengar för den veckolånga vistelsen i Göteborg.

Det är viktigt att bejaka musiken och idéerna som kommer från öst på samma sätt som vi under så lång tid bejakat västinfluenserna. Kanske kan vi lära oss en massa även av den musik som har sina rötter i ett land som ligger oss mycket närmare geografiskt än kulturellt? Vi ämnar hursomhelst ge göteborgarna chansen att lyssna på två band som Leningrads musiker själva tycker är mycket bra och detta kommer att ske på Valvet fram emot sommaren!

IGRY (GAMES) Фото: В. Барановский

LEIF STRANDH

BACK IN THE USSR

Ett unikt tillfälle att köpa
Paul McCartneys rockalbum
BACK IN THE USSR

och samtidigt hjälpa musikerna
 från Leningrad! Albumet med
 gamla rockgodingar kommer
 aldrig att släppas i väst och nu
 betingar den ett värde av
 200 dollar i USA.

Kostnaden genom ARRG är
 endast 200kr!

Skicka din beställning till

ARRG

1:a Långgatan 12
 413 03 Göteborg
 eller ring 14 34 40

HJÄLP!!!

Valvet behöver mer personal som jobbar på arrangemangen. Just nu är vi ca. 15-20 personer som jobbar idéellt men vem som helst kan förstå att den nuvarande personalen vill vara lediga någon helg! Så därför söker vi nu med lykta efter mera folk som är villiga att ställa upp så ofta dom kan.

I arbetsuppgifterna ingår bl.a att stå i baren och servera, sitta i insläpp och ta entré, jobba i garderob där det även säljs drycker, göra i ordning innan varje arrangemang och städa efter varje arrangemang. I utbyte så kan vi erbjuda svinbra musik gratis, umgås på ett moget sätt med idioterna på klubben, nya visioner, nya insikter i livets innersta, ny religion!!! HELA JÄVLA ROCK-CIRKUSBALLETTEN! Prata med Jörgen eller Robert på kontoret. Vi finns här från 9.30 till 18.00 varje dag (med reservation). Telefon 14 34 40. Kontoret finns i samma lokaler som Valvet. HÖR AV ER!

RADIUMS SPEKULATION I SEX OCH VÅLD ?

Anatole Nietschke (porrfilmsskådis) och Erich von Wagner (regissör) strosar genom Haga en februarieftermiddag 1989. De stod bakom urvalet av filmer som visades, samtliga ur Werkstattkinos dammiga arkiv.

Foto: Annika Söderholm

Radium 226.05:s gåva till filmfestivalpubliken 1989: Sex- och dödsfilm med besk eftersmak

"In the darkness, they will gather
Conjuring the one
Burning candles, incantations
Human sacrifice
Getting drunk drom blood, not wine
Pointy daggers shine"

Filmfestival i Göteborg har under de senaste åren också inneburit provokationer från våra lokala hjältar på lilla kulturföreningen och skivbolaget Radium 226.05, som detta år satsat på ett blandat program med samlingsnamnet: "Sex- und Todesfilme" - speciellt framtaget av västtyska filmklubben Werkstattkino (München). Werkstattkino hade en egen film med, "Seemannsbraut" (1984), regiserad av Erich von Wagner och en av skådespelarna, Anatoli Nietschke, sammanfattade filmen:

- Vi ville bara göra en porrfilm, inget konstnärligt. Det är trist när man hör folk skratta åt vårt arbete, säger han och ser ut som en ledsen hund.

I filmen spelar han dock en kåt sjöman på horjakt; en gladlynt story som för tankarna till klassiska långfilmer som Stilla dagar i Clichy, där det predikas att sex är kul. Kanske var det därför som publiken skrattade åt de flesta filmerna???

Under de tre kvällarna på Kåren visades inte mindre än ett trettiotal filmer av varierande format och kvalitet, suddiga smalfilmer, repiga pornoklassiker och riktig biofilm. En grov indelning av programmet ger tre olika kategorier: enkelt producerade sexfilmer fyllda av charmig naivitet, de mer obehagliga inblickarna i perversa aktiviteter och fragmentariska propagandafilmer från det Tredje Riket

(1935-1945). Ovanpå dessa kom en sällsamt vacker men svårbegriplig långfilm om den äkta kärleken: "Opfergang" / "Uppoffringen" (Västtyskland 1944).

Rymdtyrannen Ming

Mest publik var det på porrfilmsvisningarna, en blandning av musiker (på jakt efter inspiration?), äldre gentleman och flåsande tonåringar. De flesta verkade drivas av allmän nyfikenhet, och nog blev den tillfredsställd: Skogsvaktaren i tung bondagestory och redig sensmoral, seg avklädnings framför spegeln, amerikanska porrdrottningen berättar sitt livs historia... Priset för bästa scenografi gick tveklöst till svenska bidraget "Baby Doll" (1960-tal). Överraskade gjorde surrealistiska porreppet "Schwartzte Messe" (Västtyskland, 1920-talet) där en kopia av rymdtyrannen Ming hade gruppsex med tjugo andra helnäckade Dale Arden och kedjor och piskor och var fanns Blixt Gordon? Schwooooosscchhh! Porrbio känslan uteblev och de genuint intresserade perversanhängarna lyste med sin frånvaro, tyvärr.

Skulle ha fått Freud att fröjdas?

En naken man - helt rakad över hela kroppen - sticker nålar i sitt kön. På ljudremsan finns hans stön. Vi möter en vansinnig blick i de grå ögonen. Den redan såriga huden tillfogas ytterligare skador med vassa föremål. Han skär sig i huvudet, så snabbt att man inte fattar något innan rakbladet faller ur hans hand och kameran följer en lång, smal, röd blodrännil på det nästan

grå skinnet. Mannen krälar i en sörja av vatten, urin och smuts, skriker och kastar sig av och an på cementgolvet.

Vad känner han? Vad tänker han? Ibland orkar jag knappt hålla ögonen öppna, självplågeriet känns så meningslöst. Sekvensen är ur en obeitlad dokumentation från en sado-masochistisk performance, filmad inför en tyst skara åskådare. Wienaktionisterna var ursprungligen en grupp österrikiska "konstnärer som blev kända för sina orgiastiska utspel där mottot 'lär känna dig själv' spelar en stor roll..." konstaterar det torrt sakliga programbladet. De sägs ha influerat diverse musikgrupper (Psychic TV, Coil, Laibach m.fl.) och i Micke Hauswolffs korta, inledande kommentar lär man sig att aktionisterna sysslade med att vidga sina fysiska och psykiska ramar genom denna slags självterapi. (Terapi är vad den svenska sexsektledaren kallar de övningar där minderåriga barn fick smisk och utsattes för sexuella övergrepp. - Red:s anm.) En av Wienaktionisterna skall ha begått självmord 1969.

"Just an ordinary day, all around it
seems OK
With a normal view
Then you open up your eyes,
suddenly you realize
Everyone's confused
Caught in the middle, of life and
fantasy"

Det var inte så mycket aktionerna, utan framförallt den sinnessjuka stämningen som chockade. Snaror, knivar, saxar, glasföremål, betongytor som kolliderade med den nakna, sårbara människokroppen satte fart på de undermedvetna skräckbilderna - den manliga kastration-sångsten? Man berörs till ingen nytta:

Vem kan förstå det terapeutiska värdet i lustmordet av en vämlös katt?

Radiums image och brist på uppfostande egenskaper

Forskare antyder att sexuella fantasier kring våld, smärta och underkastelse är mycket vanliga, även om de flesta hemlighåller dylika idéer och endast ett litet fåtal lever ut dem. Genom att visa allt material så gott som okommenterat tvingades merparten av åskådarna till avståndstagande, många blev både skakade och upprörda, vilket endast kan bidra till att öka klyftan mellan oss s.k. "normala" och folk med sexuellt mindre vanliga beteenden. Självklart kunde inte Radium genom en mer pedagogisk uppläggning av aftnarna ha fått någon att vare sig njuta av eller acceptera våldet som återfanns i de grävsta inslagen, men som Hauswolf efteråt påpekade var ett av syftena just att visa folk vad det var frågan om, att ta med åskådarna till en annan verklighet. Visst fanns där Werkstattkinos två medarbetare som villigt svarade på frågor i pauserna och efter filmerna, men tyvärr var det inte alla som tog vara på den möjligheten och ännu mera tyvärr: Diskussionen borde ha skett kollektivt, på samma sätt som vi såg filmerna. Ett mer utförligt redovisande av fakta kunde ha gett tillställningen en helt seriös prägel, nu kändes det bitvis som ren spekulering i sex och våld, trots att många av inslagen var riktigt intressanta.

"Now the battle is over, the clouds're
hanging low
Dead bodies lay on the ground
Marched into slaughter, lost souls
fought in vain
No glory or pride to be found"

ZAC

Tysk journalfilm 1935-1945. Befrielsen... Führern skänker judarna en stad... Kommunisterna är mördare och våldtäktsmän. Idag är propagandan lätt att genomskåda, men skulle du ha gjort det då? Eller om det händer en gång till?

Fotnot: Citaten är ur låtarna "Disciples of Hell", "Caught in the Middle" och "Soldier Without Faith" av Yngwie J. Malmsteen.

MYCKET PÅ GÅNG PÅ VALVET

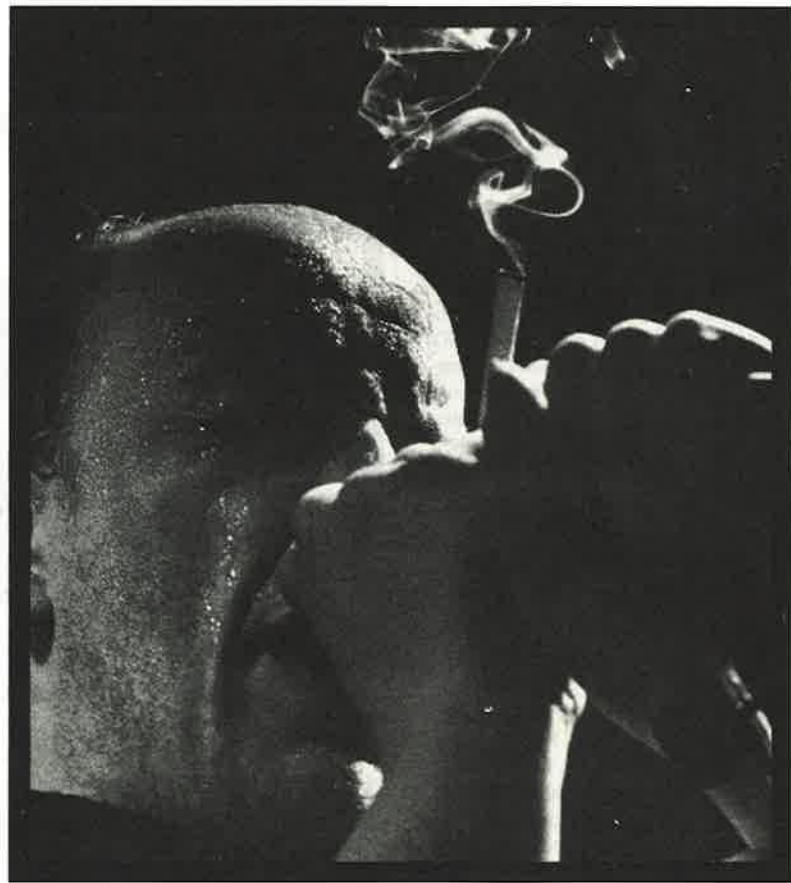
Stry Foto: FREDRIK MAGNUSSON

Valvet har nu börjat hitta sin plats både organisationsmässigt som kvalitetsmässigt, men framförallt så börjar ordet Valvet nämnas i samband med bra band, bra liveljud (serverad av våra suveräna tekniker Gert, Jacob, Peter, Gert och Mille), bra ljus, men framförallt PUBLIKKONTAKT! Vem har nånsin upplevt det på Kåren...

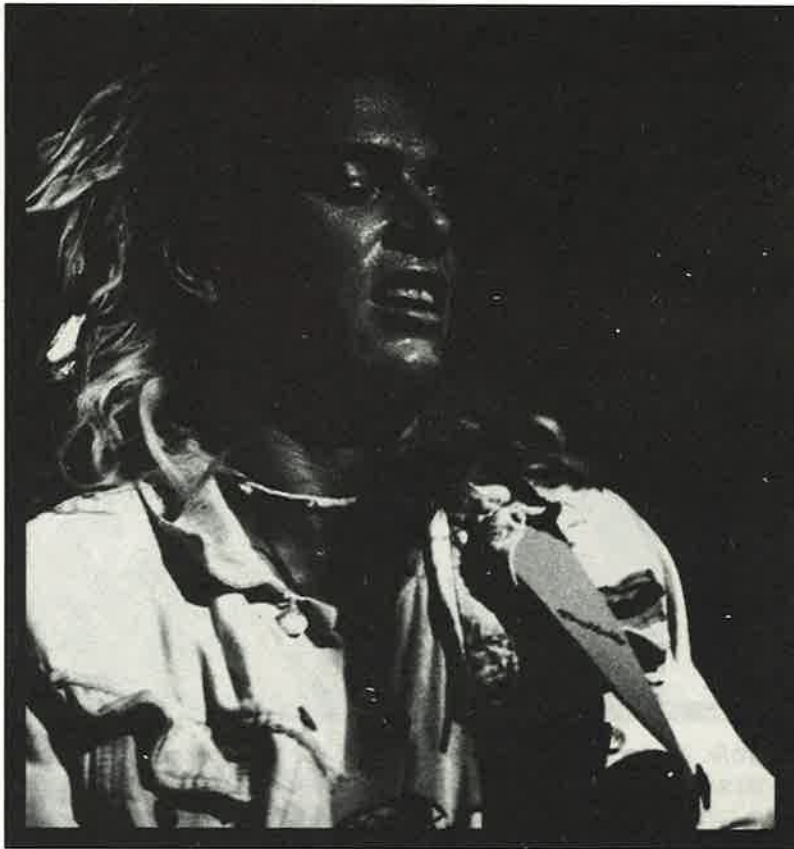
Vårens program är digert och enligt oss själva på Valvet av mycket hög kvalitet. Som ni förstår så förändras ibland programmet p.g.a händelser som står utom vår makt så att säga. Så är tyvärr fallet med efterlängta **THE WIPERS** som har ställt in hela Sverigeturnén. Istället för **WIPERS** så bjuder vi på "stökpunkarna" **UNION CARBIDE PRODUCTIONS**. Detta uppträdande blir enligt deras bokare det enda uppträdandet i Sverige på mycket länge så missa inte denna godbit. Under januari och februari så har det praktiskt taget varit fullt hus vid varje arrangemang. Många har fått vända i dörren tack vare att dom kommit för sent (vi får bara ta in 150 personer), kom i tid så har du större chans för en helkväll på Valvet. Eftersom det finns ett överflöd i Göteborg av ställen med blues, jazz, och afromusik så har vi på Valvet valt att hålla kalendern öppen för annan musik. Om det ändå skulle dyka upp en demo med blues så nekar vi förstås inte av princip banden att spela. Har vi inte möjlighet själva så skickar vi budet vidare till andra arrangörer. Vi skulle även vara tacksamma om andra ville göra oss den tjänsten.

Januari månad började svettigt med **THE SINNERS**, ett "knökat" Valvet har sällan gungat så vilt. Även ett 100-tal människor hade sökt sig till **BLUE CROW MEN**s mörka musik. Årets första medlemsfest, denna gång med **BABY DEMONS** (alias **SATOR**) blev en svettig kväll. "Knökat" (som vanligt!) Även syntarna fick sitt när holländska **EDWARD KASPELL** och hans **LEGENDARY PINK DOTS** gästade Valvet. Vi har även börjat med att lokala och andra band kan spela "på dörren". Vilket innebär att efter tekniker är betald så delas entrén upp så här: 80% till bandet och 20% till Valvet. Skulle nu dock publiken utebli så att entrén inte täcker tekniker så delar bandet och Valvet på den summan som saknas.

FREDDIE WADLING och hans **MOBILE WHOREHOUSE** drog fullt hus men den kvällens stora överraskning stod dock förbandet **HAMMERHEAD** för. Detta var även deras scendebut och det bådade gott för framtiden! Hårdrockskväll med **ICE AGE** och **FROZEN EYES** drog fullt hus. På golvet såg det ut som bedjande beduiner då "headbangandet" tog fart. NonStop arrangerade SH och egna hjältarna **ALIAS**. Fullt hus förstås och stämningen på topp.

Freddie Wadling Foto: FREDRIK MAGNUSSON

Torsten i Stonefunkers
Foto: FREDRIK MAGNUSSON

STONEFUNKERS stenkrossarfunk slog alla rekord i svett och trevlig stämning. Fullt hus förstås och radioinspelning för Bommen. Ett stort plus till **PER DAHLBERG** och sina medmusikanter... suveränt!!!

I skrivande stund så skall just årets andra medlemsfest gå av stapeln. Denna gång med **VA-BANK** och **ASPIRIN FOR**

BREAKFAST på scen. Vi väntar fullt hus som vanligt. Missa ej nästa medlemsfest med **BRÖDERNA BROTHERS**. Får vi kanske uppleva materialet från kommande LP'n på MNW?! Glöm ej att föränmäla dig!!!

Mars och april månad blir vår tuffaste uppgift hittills med massor av stora band, både svenska, engelska, danska, tyska, austrialiensiska och finska band. Missa inte **MY BLOODY VALENTINE** - megalarm från U.K 1:a på indie-listan!!!

SOUL PATROL och finska **KOMIKAMELI** - stjärnskotten från Hultsfredsfestivalen förra året!

ALL STEEL COACHES och **CHAINSAW ZOMBIES** - svenskt mörker i toppnivå.

LOOP - suggestivt larm från U.K., årets stjärnskott!

STRY & BABYLON BLUES - kommentarer överfödiga...

DIED PRETTY - Australienpop i original på högsta nivå.

UNION CARBIDE PROD. och **PSYCHOTIC YOUTH** - Göteborgs larm från Radiumetiketten.

ROCKERS BY CHOICE - Hip Hop från Danmark!

DIRTY OLD MEN och **MIRACLE WORKERS** - Garagelarm från Stockholms respektive Californiens bästa band!

Mycket, mycket musik som ni ser. Vi tänker även bjuda på en liten specialgrej den 29 april, nämligen **SUICIDE!!!** Detta kultband från USA gör en av sina få spelningar i Sverige på Valvet och på det så har vi medlemsfest med det vanliga priset 50:-

!!! Vill ni se **SUICIDE** någon annanstans i Sverige så får ni minst räkna med att punga ut 100:- i ishaller o.d. **VÅR VÅR (JUL?) KLAPP TILL ER MEDLEM-MAR ALLTSÅ!**

VALVET KALENDER

MARS

- Fred 3 MY BLOODY VALENTINE (U.K.) +
SUE INSIDE
Lörd 4 SOUL PATROL +
FULL METAL JACKETS
Fred 10 PEZDA (Ultrahusafton)
Lörd 11 BRÖDERNA BROTHERS (Clubkväll)
Fred 17 PERISTALTISKA RÖRELSEN
Lörd 18 ALL STEEL COACHES
Torsd 23 JOHN LENIN + LUCKY STIFF
Fred 24 LOOP (U.K.) +
LOVE'S AN ERECTION
Lörd 25 CHAINSAW ZOMBIES + BOXARNA
Fred 31 PICKNICK (Bommen inspelning)

APRIL

- Lörd 1 STRY & BABYLON BLUES
Torsd 6 PHILIP BOA
(Bommen inspelning Tyskland)
Lörd 8 DIED PRETTY (Australien) +
OWEN HILL & THE ELECTRIC FENCE
Fred 14 UNION CARBIDE PRO. +
THE PSYCHOTIC YOUTH
Lörd 15 KOMI KAMELI (Finland)
Onsd 19 ROCKERS BY CHOICE (Danmark)
Fred 28 DIRTY OLD MEN + ROAD CREW
Lörd 29 SUICIDE (Clubbkväll)

MAJ

- Fred 5 MIRACLE WORKERS (USA)

NOZZY

BLUES OF DEATH

AV: JONAS R

YAMAHA STÖDER ARRG!

Stry lär inte bli rik på 151/2.

Foto: FREDRIK MAGNUSSON

STRY & BABYLON BLUES

"15 1/2 / Johnny Blund" (Radium)

Stry har släppt en singel. Den lär han inte bli rik på. Om han fortsatte skriva sådana genisånger som den av Nina Letar UFO uppförda "Rock 'n Roll Blåa Ögon" så skulle säkert plånboken växa på både bredd och höjd. Vad han nu åstadkommit är något så (o)lustigt som en baksida som slickar sig fast vid mina trallorgan. Framsidan däremot tigger still i mitt minne trots ett antal genomlysningar.

Jovisst kommer jag säkert att hoppa upp på dansgolvet om jag och 15 1/2 skulle mötas på någon av stadens klubbar nattetid. Frågan är bara om det är Strys eller Lippens förtjänst. Henryk Lipp har hjälpt till att producera fram något dansvänligt av en annars tillsynes tråkig melodi. Syntfläskig basgång och en gitarr som endast tittar in på korta snärtiga besök. Flickor som sjunger bättre än Stry själv, ligger och gnolar i bakgrunden.

Som sagt var, det duger gott att dansa till. Summering: Stry skulle ha gjort baksidan "Johnny Blund" till framsida och där sjungit duett med Niels Jensen. Då hade jag garanterat rensat fram lite utrymme åt denna platta i mitt minne. Nu lär den förflyktigas tillsammans med Lena Philipsson och de andra hjärnspökerna.

DARELLI

TUGGA TERRIER

"Hon har vaknat/Alldeles riktigt" (MNW)

Här har vi fyra brudar med en egen stil. Mycket intressant. Spelar "Hon har vaknat" om och om igen. De är tajta, mjuka, rättfram och har lätt identifierbara texter. Ena sidan är djup, "Hon har vaknat", den andra har mer yta "Alldeles riktigt". Mycket bra, tycker jag. Fia Skarp -trummor, Ulla Andersson -gitarr och sång, Lena Andersson -bas, Anna Westring -synt och kör, klarar av att få en enhet som är mycket svår att punktera. Ljudet är utomordentligt, inspelningen gjord på MNW.

ANNA WALLENIOUS

Sonic Walthers förvrängda från rårock till råpop.

Foto: LARS LINDKVIST

THE SONIC WALTHERS

"All in the world/No lies" (NonStop)

Sonic Walthers är vid det här laget veteraner på Göteborgs scen, men som det senaste året mer och mer övergått till pop'n roll än sin tidigare råa framtoning.

"All in the world" visar Aftonbladets utnämning "Göteborgs bästa band" inte är helt fel. Grymt bra produktion av Albert (vem annars?) och inspelad i Henryk Lipp's Music-a-Matic studio (var annars?). Att Aerosmith influenserna sitter kvar framgår tydligt men här finns även en klar bild av ett eget sound. Det enda som är lite jobbigt är Roger Arvidssons sångsom ibland tenderar att bli lite väl tillgjord och piruettaktig. Ett stort plus till Johan Anderssons otroligt grymma gitarrspel, helt klart en av GBGs bästa gitarrister.

B-sidan "No lies" är inspelad på Studio Lyckholm av Staffan "Slottskogen brinner" Ahlbom. Att Lyckholm inte har samma produktionsmöjligheter märks väl och själv hade jag föredragit att "No lies" också hade spelats in på Music-a-Matic och blivit a-sida. Om det vore så hade den här singeln blivit en klassiker men blir nu bara en svinbra 7:a från "ett av Göteborgs bästa band".

JÖRGEN WESTMAN

Foto: CHRISTIAN ODIN

LUCKY STIFF

"Telephone to nowhere/Fall down" (NonStop Records)

I "Telephone to nowhere" kommer Totts sång till sin rätt, en sak som det tidigare har varit si-och-så med... Gillar ni The Saints live-LP IN THE MUD så gillar ni "Telephone to nowhere".

"Fall down" är, till skillnad från a-sidan, rivigare och med uppenbara AC/DC-influenser. Här låter det mer som gamla LUCKY STIFF men jag föredrar Tott när han har sin stämma och känsla under kontroll. En bra singeldebüt som ger mersmak för framtiden!

JÖRGEN WESTMAN

TONI HOLGERSSON

"Allt vad jag vill ha/I parken" (MNW)

Är denne grabb manne trubadur? Två lugna, stillsamma låtar; "Allt vad jag vill ha" och "I parken". Tycker mig spåra lite av det manliga stockholmskomplexet. Något för den nostalgiska romantiken, jag går över Stockholms broar. Inga fel på produktionen, även denna 7:a inspelad på MNW. Kusligt, nåt litet i hans röst får mig att tänka på Cornelis.

ANNA WALLENIOUS

ELEKTRONMUSIK

THE TOO MUCH TOO SOON ORCHESTRA "Saw"
LEIF ELGGREN "Flown over by an old king"
 (Radium 226.05)

Dror Feilers konceptverk "Saw" är mer av det popiga och näst intill dansanta slaget, man vill gärna beskylla eller berömma The T-M-T-S Orchestra för publikfrieri. Det sprids en ljusgul springbrunn i kroppen när pick-upen hamnat i första spåret och rytmen kommer. Blodet isar och huvudet hänger som en tom vante på halv stång. På bägge sidorna finns lugnare passager för den som vill sitta i mörkret. Mörkersittare mår nog allra bäst av "Flown over by an old king" där dova, granitblå bastoner och märkliga kakafonier (som egentligen behöver CD-återgivning) växer till ett berg av ektoplasma, ja till en vulkan. B-sidan kan man titta på och undra, men det låter inte så bra. Rekommenderad rökelse: Zimpu Ritual Incense till "Saw" och Tibet Lotus (Holy Smokes) eller Dragon Incense till "Flown over...".

ZAC

Göteborgs tyngste basist?
Foto: FREDRIK MAGNUSSON

STONEFUNKERS
 "In control/In control -shortversion/No control/J.B..."
 (Radium 226.05)

Med mix av 70-tals disco, Princes funk och rapping är helt klart ett vinnande kort 1989. Att Stonefunkers därtill gjorde en av vinterns absolut bästa live-framträdanden på VALVETS scen visar att nu är tiden mogen för ett genombrott. B-sidan "In control -short version" antagligen är för radiobruk. "No control" är en dubmix av a-sidan med Jamaica-rapping av PAPA DEE. Gud så tung basgång!!! "J.B..." är en live-upptagning där James "The Godfather of Soul" Brown hyllas som the Funkycreator. Party! Party! och vilken hammond orgel därtill! Även en gammal raggare som jag måste erkänna.....FY FAN VA BRA!!!

JÖRGEN WESTMAN

Kompetent Hårdrock

PAGAN (Demo)

Göteborgsbandet Pagan ger ut en demokassett med nio låtar och resultatet är tung hårdrock med anor i 70-talet.

Det är roligt att i dessa tider höra ett hårdrockband som inte har inställningen "nu-ger-vi-järnet-och-försteman-till-slutet-är-bäst" eller som kan kategoriseras "dansband med distade gitarrer".

Per Edwardssons (fr avsmånade Biscaya) produktion är fylld av finesse och verkar mycket genomarbetad. Fräcka arrangemang och mycket körstämmor gör att låtarna blir intressanta samtidigt som avsaknaden av den där riktiga killer-melodin minimeras.

Bäst av låtarna är öppningsspåret "Damned" och en blytung cover på gamla Zeppelin-klassikern "Immigrant song".

Summa sumarum: Duktiga musiker, bra produktion men absolut inga hits. Men det var nog inte meningen heller!? Lycka till, Pagan!!

B.J LANEBY

LOVE'S AN ERECTION (Demo)

- O.K. Let's go for a ride! Med dessa bevinga ord börjar LOVE'S AN ERECTION sin "First Time". New Wave i 80-talets tappning och jag kan inte låta bli att tänka på Anders F. Rönnbloms "Det är inte snön som faller" när jag hör LeneLovichs sång. OEMOTSTÄNDLIGT!

"If you wanna crucify someone" börjar segt. Ännu en av dessa Zombie-mutationer tänker jagbesviket, men se! På slutet tar det sig.

"Blue summer" är maskinpartypop. Snygga tjejestämmor i bakgrunden, synd att sången låter så steril. O.K. poplåt men inte mer heller.

Kassetten avslutas med ännu en mix av "Blue summer" kallad Deepclub. Dubmix med flås, tjejestön, en samplingsorgie som nog passar perfect för discogolvet på Valand.

"First Time" kommer att bli en stadig favorit för mig och om ZAC kan sjunga mer naturligt i framtiden så har LOVE'S AN ERECTION alla möjligheter att bli nåt stort.

JÖRGEN WESTMAN

KOROVA MILKBAR

"Super Sonic Death Trip" (KMM Prod.)

Imagemässigt har det här stockholmsbandet många likheter med brittiska mediahypes som Sigue Sigue Sputnik och Zodiac Mindwarp: Användandet av den nya post new-waveinfluerade vokabulären (eller är det sci-fi psychedelia?) till låttitlar som "5 o'clock soda" och "Innerspace Sightseeing", roliga upptåg som att trycka alla texterna på overheadplast, mm. För mig (som antagligen har deg i hjärnan) är Korova Milkbar en helt ny bekantskap och eftersom jag gillar 70-talspop och kitsch är bekantskapen inte värre än att få klamydia. Soundet är välpolerad garagerock - mycket tack vare smakfulla synth-arr, låtarna pampiga och vokalisten väldigt bra på att sjunga lika vackert som Holly Johnson. Denna mini-LP som är misstänkt lik en debutplatta - tappert utgiven på egen etikett - ger ett positivt intryck och vore jag skivbolagsdirektör skulle jag ge ut en singel med gossarna innan jag glömmer bort dem. Tills dess: "Raga-Raga-Raga - HEY!"

ZAC

Sex morgonpigga pojkar. Foto: PER CLAESSEON

ASPIRIN FOR BREAKFAST

"Fairytales from a pillbox" (Rainbow Music)

Ny svensk undergroundrock brukar kännas fräsch och vara intressant numera, och på Ulricehamnsgruppen Aspirin for breakfast's mini-LP "Fairytales from a pillbox" börjar det onekligen lovande. Med en bra refräng och fräck gitarr är "Venus" ett lyckat första spår. Vi färdas sedan genom ett musikaliskt landskap där variationerna är relativt små. Det tunga drivet i trummorna från inledningslåten visar sig vara en engångsföreteelse (nåja, i "Walking the pavements" öser de rätt bra också faktiskt!). Ibland kan jag också komma på mig själv att önska att sången kunde framförts med lite större variation och djup, och de, i mitt tycke, lite väl poppiga syntslingorna på t.ex. "Gardening flowers" borde nog ha gett rum för en ylande gitarr, tycker jag.

Själva benämner killarna i det sex pers starka bandet sin musik (som de utvecklat sedan starten 1986) - rock med psykedelisk anda -, där den psykedeliska andan kan sägas vara en dragning från garageslammer mot mera middle-of-the-road-rock. Låtarna sitter i alla fall och bandet känns tajt. Från Ulricehamn alltså, sex morgonpigga pojkar: Aspirin for breakfast!

GARY A.

WILLIAM

"Strawberry Boy/Tisdag" (NonStop)

Fem forna norrlänningar gör här sin singeldebut på NonStop. Fyra flickor och en pojk, vad nu det skall betyda. Bra låter det i alla fall. För ovanlighetens skull är det två mycket starka låtar.

B-sidans "Tisdag" har ett helt underbart basdriv och Inckas sångröst måste vara en av Sveriges bästa. Sensuellt med glimten i ögat. Underfundiga texter till glada popmelodier. Sånt gillar jag...

C. ODIN

The Chainsaw Zombies

23 TILL

"Vitt Slem" (Studi Otukt Rec)

Helt oemotståndlig gitarpunk från Norrköpingsbandet 23 TILL. Hejdlöst drag från början till slut och på detta, bra melodier och arr. Inte illa alls.

B-sidans "Mer än du tror" är inte lika bra men jag tror att det här bandet ska ses live. Vilken energi. Oj, oj, oj.

C. ODIN

ALIAS

"Mannen som sålde världen" (NonStop)

Känner mig väldigt kluven inför en sådan här skiva, för å ena sidan vill man ge dem en klapp på axeln för försöket till klatschiga refränger, hyfsat ljud och tung produktion som garanterar användbarheten både till hemma-hippan och disco-teget. Men å andra sidan höjer man på ögonbrynen och undrar om det inte snart är dags att betrakta Jönsson & Co som institution inom det göteborgska musiklivet hellre än en frisk och självkritisk fläkt av våren 1989.

En hit är vad Alias ber om och förtjänar för att slippa sjunka lägre.

ZAC

Är det Creeps eller?

Foto: JONAS NYSTRÖM

Foto: KALLE

THE CHAINSAW ZOMBIES

"Tied, Trained, Transformed" (Accelerating Blue Fish)

The chainsaw Zombies är en psykedelisk rockgrupp från Malmö. Deras texter är lite smått Tom Waits-influerade och sångaren har en monoton, dov och ofta sövande röst som påminner lite om Freddie Wadlings, sångaren i Blue For Two, och Andrew Eldrich, sångaren i Sisters of Mercy. Låtarna på skivan varierar från lugn, svart rock till tung western-punk och musiken är oftast ganska lättsmält. De har inte försökt överträffa sig själva musikaliskt, därför låter det mycket professionellt. Musikaliskt och sångmässigt är skivan mycket bra, personligen tycker jag att The Chainsaw Zombies är ett fynd som platsar fint i min skivsamling.

JONAS LYSELL

PRINS LÄTT

"Kungarikets Anarki"

"Anarchy in the U.K." på svenska med dragspel i kompet, kan det vara kul. Ja, det verkar i alla fall som om bandet Prins Lätt själva tycker det, men personligen tycker jag det låter rätt fjantigt och meningslöst. EP:ns 3 andra låtar ("Darra som ett asplöv", "Vid en bardisk" och "Helsingfors") är dragspelspop typ riktigt dåligt. Fast "Darra som ett asplöv" är en rätt kul översättning av "Shakin' All Over". Roligare än så är det inte. "Bönner!!!"

C. ODIN

MIZZ PERCY

"Straight From the Heart"

Herrarna Samuelsson, Linder och Öblad d.v.s Mizz Percy, är enligt min mening och erfarenhet tungt svängiga live. De serverar en smakfull partybluesrock som osar av god atmosfär. Mina svettlökar har de alltid frestar... var det ölen???

Det var med stor nyfikenhet jag satte på deras nya LP "Straight from the heart", skulle de vara lika bra på skivan? Båvan...

Nja, första genomlysningen var inte så bra som den andra. En anings för mycket eko, speciellt sång och gitarr, men stundom även trummorna där jag även önskat lite mer djup. Basen kunde gott haft lite mer studs och sången mer volym, speciellt i "Rollin' in the Rain" där han har lite svårt att hävda sig gentemot gitarren. Plåtrum, eko och diskant. Äh, hva faen, jag får väl ta och vräda ner den där jävla treblen, tänkte jag. Sagt och gjort, andra genomlysningen blev behagligare och gjorde framförallt grabbarna mer rätt.

Här och där kunde jag spåra influenser av Hendrix, Muddy Waters, Winter, lite Lindleyslide och "Screamin' and Cryin'"s gitarr refräng får mig att tänka på Sky High's utsvävningar de sista åren. Klart bra tycker jag om deras sätt att göra den gamla klassikern "Rollin' and Tumblin'", trumhållningen är fin, slidegitarren underhållande och basen kommer in då och då och ger svalka och sammanhållning, tyvärr hörs munspelet alltför dåligt.

Festlåtar utgörs av "Saturday Night Man", nyss nämnda "Rollin' and Tumblin'" och "Messin' with the Kid". För bluesdigget står "I'm in Prison", här har vi de gamla hederliga bluesvänderna, lerigt så att säga... Go' slide hör man i "On the Run" och jag frågade mig än en gång, vad är det för konstigt rum de står i???

Tja, jag får väl stå mig tills sommarens vilda...

ANNA WALLENUS

STILLBORN

"Necrospirituals" (Radium 226.05)

Plattan börjar bra med "Nuke em' all", den låter som Zodiac Mindwarp på halvfart ungefär. "Karis" domedagsstämman låter både uppkäftig och trovärdig. "Flesh for Jesus" är däremot en seg Bläck Sabbath-pastisch som inte gör någon glad... Sen kommer ännu en höjdare i "Albino flagged in black", som har vissa drag av Lådemunnan - fast bättre! A-sidan avslutas tyvärr av ännu en seg, intetsägande Sabbath/Sisters of Mercy-pastisch i "I-the Stillborn". Summering: 2-2.

B-sidan startar med "Calvaria -1939" ....gäääsp.. "Street-satan" är däremot en skrammelpärå. Som Fuzztones "Bad news travels fast" i hårdrocktappning. SUPER!! "Raising fits cain" håller tungt ställning. B-sidan avslutas med "Ingelynx". Där har Stillborn slutligen lyckats pussla ihop tyngd med egen personlighet. En JOKER! Slutsummering: 5-3 till det goda.

Dom tre, i mina öron, intetsägande spåren kan säkert ändå uppskattas av alla dessa sleaziga "Jag-tänker-och-vill-ändå-dö-innan-jag-är-20". Vem trodde att vara Zombie skulle bli på modet igen efter alla dessa kalkonfilmer.

JÖRGEN WESTMAN

RUNE LINDBLAD

Dubbel-LP (Radium 226.05)

Rune Lindblad ska tydligen vara nån sorts pionjär inom experimentell elektronisk musik (?) i Sverige.

Han har tydligen suttit och duttat & pluttat med sina maskiner i drygt 35 år, och det har väl inte gjort någon glad precis. Hans extrema stil har naturligtvis förstört alla chanser för honom att någonsin finna sina verk högst upp på Tracks-listan, men det är heller inget att gråta över, så varför inte göra sådan här musik, nån måste ju göra det!

Den här dubbel-LP:n som Radium 226.05 har släppt med honom är alltså en samlingskiva, typ Best of, som sträcker sig över åtskilliga långa år med droppande röster, animala dödskrin, laserjud, tandläkarborrar i slow motion, bultande hjärtan och andra effekter.

Foto: JÖRGEN WESTMAN

THE NOMADS

"Fire and Brimstone/Beyond the Valley of the Dolls/Solitary Confinement" (Amigo)

I nr 4 av fanzinet "Straight from the Grooveyard" (april -87) skrev jag ungefär så här: Nu har de bra coverlåtarna tagit slut för Nomads och det är dags att visa vad man egentligen går för... När jag sen fick höra att ännu encover, denna gång LINK WRAY's "Fire and Brimstone", skulle bli a-sida på singeln blev jag mycket skeptisk. Tyvärr måste jag säga att mina farhågor har slagit in. Frank Minarks bristande sång har förut alltid täckts av bra produktion, larmiga gitarrer. Här är det nu bas och virvel som härskar och sången klarar inte provet.

Däremot är "Beyond the Valley of the Dolls" klart godkänd, lite åt DEAD BOYS hållet med Johnny Thunders på solo.

Även i "Solitary Confinement" känns DEAD BOYS influenserna igen. Tungt tugg! Och jag vill (utan att vara jävlig) påstå att Hans Östlunds sånginsatser på b-sidan känns mycket mer angagerad än Franks.

Köp maxin och dra en spik över a-sidan. Spela sönder b-sidan till högsta volym - det är den värd!!!

JÖRGEN WESTMAN

Man åker i hissar, sugns in i långa betongrör och svävar över långsamt böljande poetiska hav när man lägger på någon av skivorna. I längden orkar man knappast med den här typen av ljudcollage, men man kan hitta vissa låtar som passar bra till en viss sinnesstämning. T.ex så passar Dimstråk, som ligger sist på 4:e sidan och därmed är det färskaste bidraget, väldigt bra om man är trött och vill slappna av, eller om man känner sig romantisk. Låten innan, som heter Lagun i uppror, passar inte lika bra om man kommer hem från jobbet helt utschasad!

Fler exempel på fungerande stycken hittar vi på 1:a skivan. 1:a låten på 2:a sidan är en suggestiv historia där man befinner sig ensam med en ojämnt gående svarv inne i ett dräneringsrör. En sällsam upplevelse, jag garanterar! Optica 1 kallas det.

Ännu ett av Runes tidiga alster som också har vissa kvaliteter är Evening från 1956, där man bl.a får uppleva ljudet av ringar på vattnet. Ofta är det just rörelser som herr Lindblad förmedlar och det lyckas han förvisso med. Jag tvivlar inte på att han når dit han vill med sin musikform och han har skapat ett mycket enhetligt livsverk, men om det är så värst intressant vet jag inte.

Egen är han i alla fall, och det är ju bra...

GARY A.

SANSLÖS KOMIK & FINSTÄMD MUSIK

Foto: Thomas Asplund

KIM Å JONAS

"Klang & Jubelkavalkad" (NonStop)

Den här plattan blandar sanslös komik och finstämd, känslig musik på ett enastående sätt. Kim Å Jonas lyckade showturné i somras har här fångats förvånansvärt bra på platta, och jag ser redan fram emot nästa utgåva med dessa båda.

Jonas texter häcklar det mesta, och med osviktig ironi och en lagom dos spontanitet delar han ut kängor till höger och vänster.

Han tar lyssnaren med storm redan från första början med den underbara "En modern kvinnas klagan", som är en klassiker direkt.

Publiken är med på noterna och skrattar om möjligt ännu mer när Jonas vänder deras blickar mot vår tids nya trend, kändis-ställer-upp-för-miljön-trenden i "Lasse sjunger ut om miljön", som är min personliga favorit.

Samarbetet mellan Kim Hedås och Jonas Gardell gör att hela plattan får en fin balans, och det hörs t.ex i stycket med den talande titeln "Jag frågade chans på livet, med det sa nej".

Avslutningsvis förklarar Jonas att man tydligen ska fjäska för göteborgare (!), och gör alltså detta med en annorlunda version av "Bängen trålar".

En verklig Klang & Jubelkavalkad alltså.

KIM Å JONAS, jag tar av mig hatten för er.

GARY A.

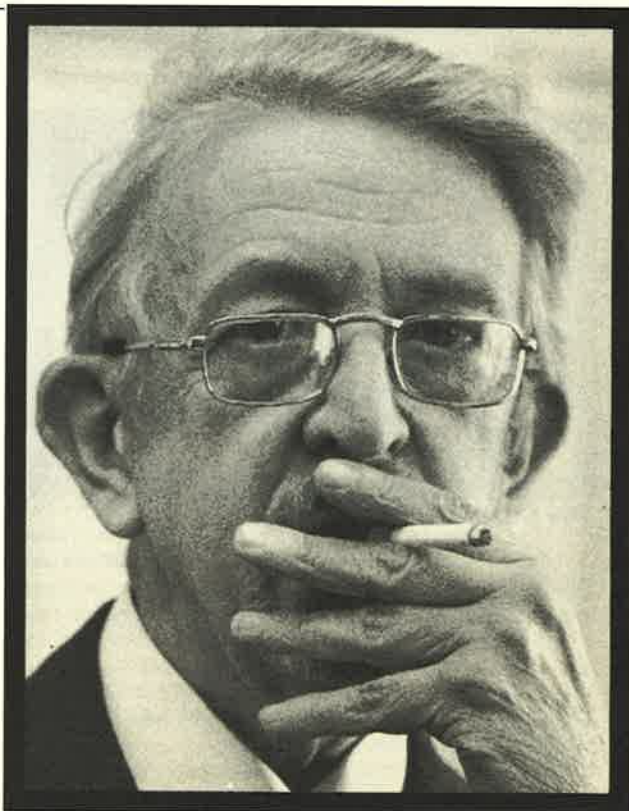

Foto: Lars Sundstrand

RADIUM NEWS

Zbigniew Karkowski + Ulf Bilting Foto: ANNIKA SÖDERHOLM

MENTAL HACKER är namnet på ett nytt Stockholmsband som har inriktat sig på ACIDHOUSE. New Beat Trip kallar dom sin musik. Deras data/Acidhouse mix kommer i vår ut på en LP på Radium och den är dedikerad till Albert Hoffman.

Ett "nytt" band med namnet **Pitt** kommer ut med en platta i vår. Detta band består av Johan Söderberg, Zbigniew Karkowski, Sebastian Öberg m.fl. De spelar experimentell datamusik och plattan kommer innehålla en studio-sida och en live-sida.

THE PSYCHOTIC YOUTH En som håller till i studion nu är Freddie Wadling. Han och hans Mobile Whorehouse kommer senare i vår ut med en platta även de.

Intet nytt på Carbidefronten. Det var länge sedan vi hörde av dem, men den som väntar på något gott...

Ett nedbantat **BLUE FOR TWO** innehållande Freddie Wadling, Henryk Lipp, Chips Kisbye och en körsångerska drar den 17:e mars in på Yaki Da med en hel maskinpark för att försöka återge storverken från senaste LP:n.

Intet nytt på Carbidefronten. Det var länge sedan vi hörde av dem, men den som väntar på något gott...

Freddie Wadling Foto: ANNIKA SÖDERHOLM

Ny "rockscen i Göteborg! **Unga Atalante**, scen för modern dans och opera, belägen vid Skanstorget, öppnar dörrarna för musik och experiment och mindre konventionella uppträdanden. Satsningen som kallas "Måndagskvällar" är till för dem som vill testa sina idéer inför publik. Experimentrockgruppen Von Dy har redan visat upp sig, annat som kan komma är elektronmusikmakaren Zbigniew Karkowski, Göteborgs kammarkör och lågvarvspoparna Love's An Erection.

Linköpingsbandet **Njurmännan** - med vissa connections till Göteborg - vill åka till Berlin och spela, så enligt uppgift ämnar medlemmarna förvärsarbete hårt ett tag för att tjäna ihop respengar, enligt samma källa är Volvo och Stena Line några av alternativen.

UR SYNC (SLASK Cassettes)

Ibland är det svårt att vara skivrecensent. I skrivande stund känns det mer eller mindre hoppsöst. Jag har just genomlyssnat en kassettsida (30 minuter) tolv år gammal, elektronisk improvisationsmusik som nu blivit utgiven på SLASK Cassettes. Jag är inte rätt man att skriva om sådan här konstig musik, det ska erkännas med en gång. Allt den ger mig är förundran och ångest. Så vad jag kan göra är att vidarebefodra den information jag besitter till de som uppskattar denna musikform (jag vet att de finns). Om ni har svårt att finna det ni söker i det gängse musikutbudet, skriv då till SLASK, Box 27, 430 84 Styrso och be om en katalog. Själv tänker jag gå och sätta på en Monkees-platta nu, så jag blir lite glad igen.

MIKAEL AUGUSTSSON

GUNNAR DANIELSSON är på gång igen med en LP som förhoppningsvis (entl. distr. bolaget) skall bli 80-talets mest omdiskuterade LP. Plattan släpps i maj.

Chips Kiesbye Foto: ULRICH HILLEBRAND

MESSERSCHMITTS TYNGRE ÄN DE TYNGSTA!

Karlstadsbolaget Riff-Raff Records har gjort ett fynd och till det kan man enbart gratulera, när de nu ger ut en 8 låtars mini-LP med Lidköpingsbandet Messerschmitts.

En förhandslyssning avslöjar att den tunga varianten av tung rockmusik knappast kan bli tyngre och att Union Carbide Prod. och liknande grupper framstår som soft schlager i jämförelse.

Håll i hatten! "PORK OUT, MISS PIGGY" släpps ungefär samtidigt med att denna tidning kommer ut.

Psychotic Youth Foto: J. NYSTRÖM

Baby Kitsch LTD Foto: SEBASTIAN TODOR

BABY KITSCH LTD

"Blue screen/ Figured fingers" Flexisingel

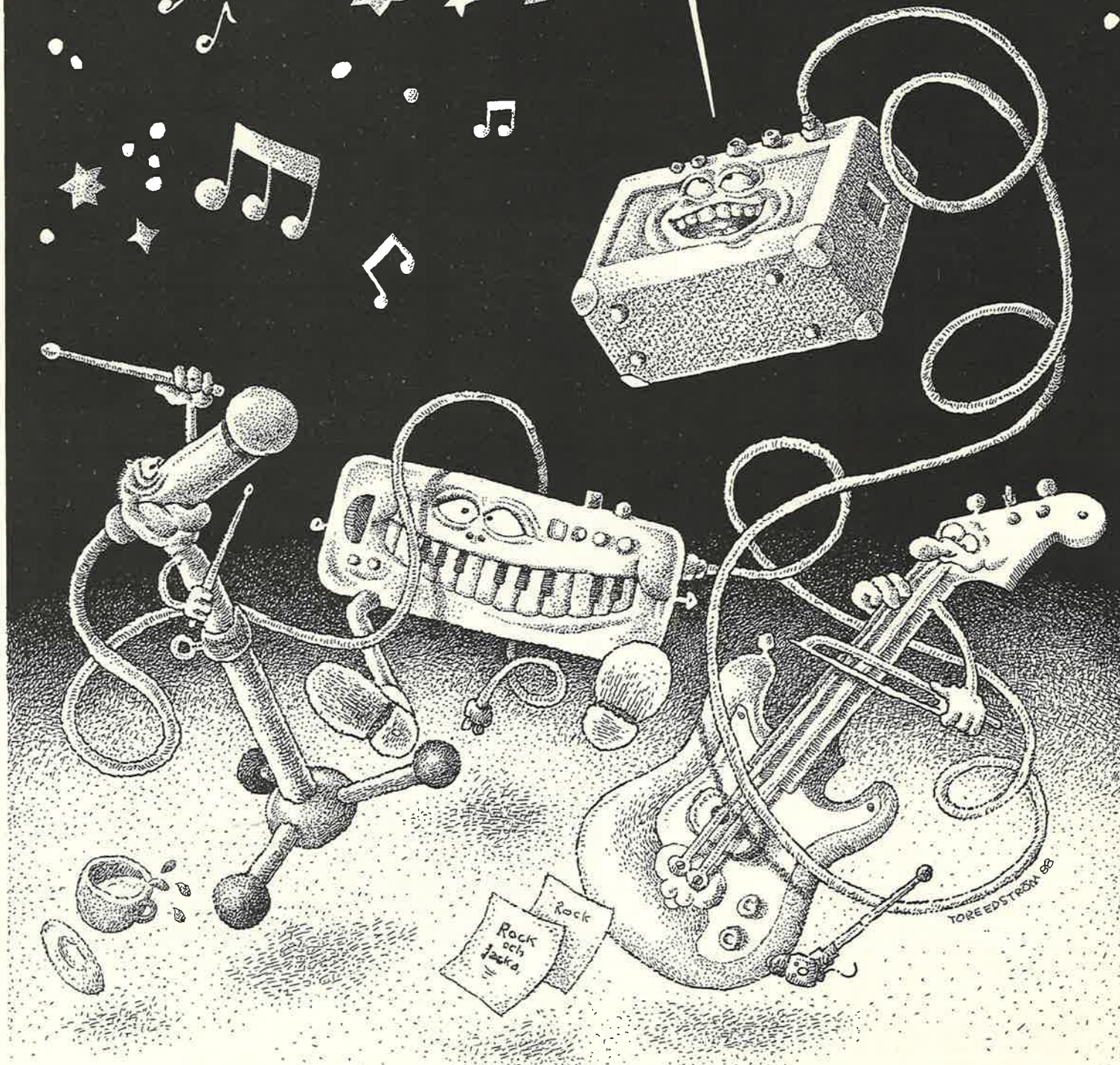
B.K.LTD för mina tankar till åt **tidiga** Souxie and the Banshees, eller varför inte X-Ray Spex! Suveräna texter av Marina Krig. Synd att dom framförs till ett så monotont och (ursäkta mig) otajt komp där sångtexten knappast går att utskilja utan textbladet i handen. Som tur är så följer det med! Om Souxie hade bott i Göteborg 1975 och hade varit proggare så hade hon låtit så här...

JÖRGEN WESTMAN

ARRG ÄR ETT KOOPERATIV. PRECIS SOM VAR OCH EN AV OSS. ARRG TILLKOM FÖR ATT LÖSA ROCKMUSIKERNAS LOKALFRÅGOR. KOOPERATIV UPPSTÅR ALLTID UR MÄNNISKORNAS BEHOV. NÄR KONSUM STARTADE VAR FOLK UTNYTTJADE AV DEN TIDENS FABRIKSÄGARE OCH HANDLARE. DÅ STARTADE MAN KOOPERATIVA FÖRENINGAR, SOM KÖPTE IN VAROR, TILLVERKADE VAROR OCH SÅLDE TILL SJÄLVKOSTNAD ÅT MEDLEMMARNA. BOSTADSKOOPERATIONEN FÖDDES BLAND HYRESGÄSTERNA DÄRFÖR ATT DET FANNS ETT BEHOV AV GODA BOSTÄDER, SOM DÅTIDENS FASTIGHETSÄGARE INTE VILLE ELLER KUNDE BYGGA. NÄR FOLKSAM BILDADES FANNS INGA SOCIALFÖRSÄKRINGAR VÄRDA IDAG, MED MÅNGA SÄKRINGSBOLAGEN VAR DÅ INTE SÄRSKILT INTRESSERADE AV LÖNTAGARNAS TRYGGHET. VI ÄR STORA IDAG, MED MÅNGA MEDLEMMAR, MEN ALLA HAR VI VARIT SMÅ KOOPERATIV, UPPVUXNA UR MÄNNISKORS BEHOV. TIDERNÄ FÖRÄNDRAS MEN BEHOVEN KVARSTÅR.

ARRG!

FOLKSAM HSB KONSUM RIKSBYGGEN